HALKIN SESİ

20 Temmuz 1976
250 Kuruş
66

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

TÖB-DER üyeleri, bir avuç revizyoniste karşı birleşelim!

ÜLKEMİZİN MİLLİ BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN TARİHİNE BİNLERCE İSİMSİZ KAHRAMAN ARMAĞAN ETMİŞ OLAN ÖĞRETMENLERİMİZ, TÖB-DER'in ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELESİNİ DEVAM ETTİRECEKLERDİR.

TÜS-DER'İN REVİZYONİST YÖNETİCİLERİ BİLDİRİ DAĞITAN DEVRİMCİLERE SALDIRDI

TÜS-DER (Tüm Sağlık Memurları Derneği) yöneticileri, Hacettepe'de bildiri dağıtan "Yurtsever Devrimci Muhalefet"ten arkadaşlara saldırmışlardır. Hacettepe Üniversite'sinin yemekhane girişlerinde TÜS-DER muhalefet bildirisi dağıtılırken, TÜS-DER yöneticilerinden Arif ve arkadaşları "Burada bildiri dağıtamazsınız" demişlerdir. TÜS-DER yöneticileri "bunlar ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizminden bahsediyorlar" diyerek maksatlarının ne olduğunu açığa vurmuşlardır. Muhalefetten arkadaşlar bildiri dağıtmaya devam edince "çabuk buradan gidin" demişler, devrimcileri dayakla tehdit etmişlerdir.

Muhalefetten arkadaşlar etrafta toplanan kalabalığa dernekte kendilerine söz hakkı verilmediğini, konuşturulmadıklarını onun için çalışmalarını kitle içinde yaptıklarını anlatmış, TÜS-DER yöneticilerini teşhir etmişlerdir.

Olayları değerlendiren kitle, "her dernekte muhalif gruplar olabilir, görüşleri doğrultusunda çalışma yapabilir, bunu engellemeye kimsenin gücü yetmez, bunu yapsa yapsa polis yapar" demiştir. Bazı sağlık memurları, bildirileri kendileri ellerine alıp dağıtmışlardır. En sonunda TÜS-DER yöneticileri, muhalefetten arkadaşları polise ihbar etmeye kalkışmış, arkadaşlar bildirinin bitmesi üzerine ve olay çıkmaması için dağılmışlardır. Bu olay da göstermiştir ki, gerçek devrimcilere, halktan ve emekten yana olanlara sadece faşistler değil sosyal-faşistler de her türlü yolu deneyerek saldırıyorlar.

Ankara'dan Bir Okuyucu

ERBAALILAR DERNEĞİNİN KAPATILMASINI PROTESTO EDİYORUZ

TEB-DER (Tüm Erbaalılar Birleşme Derneği) ilçemizde faşist saldırılara karşı koyan devrimci bir kuruluştur.

Erbaa'da en yaygın olan fabrikalar kiremit ve tuğla fabrikalarıdır. Buradaki işçiler haklarını almak için üç gün süren bir grev yapmışlardır. Grevin üçüncü günü TEB-DER üyeleri işçilerin grevlerini desteklemek amacıyla 50 kişi kadar gitmişler. Bunun üzerine "yürüyüş yapamazsınız" diyen polis, grev yerine giden 12 TEB-DER üyesini yakalayarak, 24 saat nezarette tutmuşlardır. Ve bu bahaneyle TEB-DER 18.6.1976 tarihinde süresiz olarak kapatılmıştır.

Erbaa'da faşistlerin başka isimler altında 5 tane kuruluşu var. İlçemize yeni yapılan Sümerbank'a da imtihansız olarak faşistleri memur aldılar. İlçemizde ortaokul ve lise vardır. Okula giden öğrenciler Kurt rozeti takmak zorundadır. Atatürk rozeti takanlar göze batıyor Lise Müdürü birinci dönemde okula Kurt resmi astırdı, ama Okul-Aile Birliğinin etkisiyle kaldırdı. Buna benzer çok şeyler oluyor.

Erbaa'dan bir devrimci

Ege'de Çalışan Ağrı'lı Bir Köylü

"YIKILSIN AĞALIK TOPRAK KÖYLÜNÜN!"

Ben Ağrı'nın Mutlu köyünden az topraklı bir Kürt köylüsüyüm. Şimdi Bademler köyünde tarım işçisi olarak çalışıyorum. Köyümüzdeki toprak ağaları toprakların büyük çoğunluğuna sahip olduklarından ben ve benim gibilerinin yerini yurdunu bırakıp yaban ellere gitmesine sebep olmaktadırlar. Bizler, topraklar geçimimize yetmediğinden başka yerlerde kötü şartlar altında çalışarak para kazanmaya, memlekette geride bıraktığımız ailemizin geçimini temine uğraşıyoruz.

Ben şimdi köyümdeki ağaları anlatacağım. Köyümdeki ağalar jandarmayla birlikte topraksızlara baskı yapmaktadır. Karın tokluğuna kendi işlerinde çalışmaya zorlamaktadırlar. Zaten az olan topraklarımızı da elimizden almaktadırlar. Böylece ağaların toprakları gün geçtikçe büyümektedir. Köyümüzdeki ağalardan üç tanesi Mehmet Gürses ağanın oğulları Hacı Halil Ağa, Şirin Ağa ve Maksut Ağalardır. Bunların hepsinin 6000 dönümden çok toprağı, 5000'den çok hayvanları ve yaylaları vardır. Bu yaylalarda bizim hayvanlarımızın otlaması yasaktır. Toprakların ve yaylaların çoğu hazinenindir. Osman oğlu Agit Yeşil Ağa'nın da 4000 dönüm toprağı ve çok sayıda hayvanı vardır. Dervişoğlu Mehmet Vural Ağa: bunun 1000 dönümden fazla toprağı ve çok sayıda hayvanı vardır.

Bunlardan Halil Ağa ve Agit Ağa diğer ağalardan da destek görerek kendi toprakları yetmezmiş gibi bir de köyümüzün ortak merasını ele geçirdi. Biz buna karşı çıktığımızda kendi silâhlı adamları ve jandarmalar vasıtasıyla bizleri sindirmeye çalıştı. Bu ağanın kendi yaylası vardır. Halbuki bizim hayvanlarımızı otlatacağımız başka bir yerimiz yoktur. Bu yüzden zaten birer ikişer hayvanımız da kırıldı. Biz ağanın bu zulmüne karşı tam bir birlik olamadık. Tek tek karşı çıkanlarımız oldu, fakat bir şey yapamadılar. Ağa jandarma ve kendi adamlarıyla onları yendi. Meramızı tamamen gasbetti. Biz meramıza sahip çıkmak istediğimizde, karşımızda daima ağaları ve jandarmaları gördük. Devlet onlara bir şey yapamadı korudu, fakat bizi cezalandırdı.

Biz burada şunu anladık: Bu devlet biz yoksul köylülerin yanında olmadığına göre ağaların devletidir. Jandarmalar bizleri değil, bize zulmeden, bizi sömüren ağaları ve onların yaltakçılarını korumaktadır. Bir de tek tek mücadele etmenin faydasız olduğunu anladık.

Dergimizde Maraş köylülerinin mücadelesini okudum. Burada topraksızlar topraklara hep beraber ve birlikte sahip çıkmışlar.

Benim buradan çıkardığım ders bizim de bütün köylümüzle birlikte mücadele etmemiz gerektiğidir. Eğer bütün köylü bir olursak ağaların ektiği meramız ve diğer ağaların haksız yere gaspettikleri topraklarımıza sahip çıkabiliriz. Ağaların zulmünden ve baskısından kurtulmak ancak böylelikle mümkündür. Ancak bunu bütün köylerde yaparsak ağaların düzenini başlarına yıkmış oluruz.

Köylü birlik olunca ağa dediğin ne ki!

Bütün halklar kardeştir
Amerika Rusya kalleştir!

N. Vural

Mamak Şirintepe Devrimcileri:

ÜLKÜ OCAKLARI PARAYLA ADAM SATIN ALIYOR

Mahallemiz, işçi sınıfının yaşadığı bir gecekondu mahallesidir. Mamak Çarşı'da kurulmuş bir Ülkücü Derneği vardır. Bu dernekte dışardan gelme faşistler toplanıyor ve geç saatlerde işçilerin önüne geçiyorlar, "Türk müsün, müslüman mısın?" diye soruyorlar. Yanında Vatan, Cumhuriyet ve hatta Günaydın gazetesi olan arkadaşları dövüyorlar. MC iktidarı kurulduğundan bu yana yurtsever işçileri yıldırmaya çalışıyorlar. Erdal isimli bir arkadaşın gece saat 2'de önüne geçtiler ve ensesine tabanca ile vurarak bayılttılar. Mahallemizde bulunan kahvede otururken, yan mahalleden şerefini para ile satan birisi gece geç vakitte kahveye geldi. Sarhoştu. Kahvede bulunan arkadaşlara, "Bakın" dedi, "ben Ülkü Ocaklarına kayıt oldum. Ayda 3 gün nöbete gidiyorum, 1000 lira alıyorum" dedi ve bir de Çek yapısı tabanca çıkardı. "Bu tabancayı bana komünistleri vurmam için dernekten verdiler" deyince, biz de "Senin kadar küçülmedik. Biz şerefimizi ve sömürülen halkı düşünürüz" diye cevap verdik. Bunun üzerine çıkıp gitti. Hiç bir kuvvet ve saldırı bizi bu haklı davadan döndüremez. Kahrolsun iki süper devlet ve onun sözcülüğünü yapanlar.

FAŞİSTLER UŞAK HALKINI YILDIRAMAYACAKTIR

Bundan bir süre önce halkın muhalefetine rağmen, Uşak'ta Ülkü Ocakları ve Ülkücü İşçiler Derneği kuruldu. Uşak Kapalı Spor salonunda "tekvando kursu" adı altında eğitime başladılar. Bundan sonra saldırılar başladı. Önce Eğitim Enstitüsüne saldırdılar. Bu saldırı sonunda başarı sağlayamayınca liselere saldırmaya başladılar. Son olarak 5 Haziran günü Eşme Lisesine saldırdılar. Halkla birleşen öğrencilerden unutamayacakları bir ders aldıktan sonra taktiklerini değiştirdiler. Geceleri yolda gördükleri herkese saldırmaya başladılar. Öyle ki halk artık gece bahçesinin önünde duramaz oldu. Ve sayısız arkadaşımız yaralandı, bir arkadaşımız öldürüldü.

Son olarak da çarşıdan gelen dört genç stadyum caddesinde kurşun yağmuruna tutuldular. Gençler karakola şikayete gittiklerinde "Gece yarısı sokakta dolaşmasaydınız" cevabını aldılar. Ama halkın faşistlere olan tepkisi her gün artıyor. Uşak halkı faşistlerle mücadeleye kararlıdır.

S. Subuktay, Uşak

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri: Yeniçeriler Cad. 45 Çağlayan Han Çemberlitaş - İST
Yazışma ve Abone Adresi: HALKIN SESİ P. K. 1103 Karaköy - İST
Baskı : BARIŞ OFSET

Abone Şartları:
Yurt içi yıllık 125. -
altı aylık 65. -
Yurt dışı yıllık 200. -
altı aylık 100. -
(Avrupa-uçak)
İlân Şartları: Santimi 30. -
Sayın ilânı : Çerçevesi 100. -
Genel Dağıtım: TÜR-DA

İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

KAPAK RESMİ:

29. 5. 1976 günü Trabzon'da TÖB-DER, TÜM-DER ve diğer kuruluşların ortaklaşa düzenledikleri "Pahalılığa ve Baskılara Son" mitinginde, yurtsever öğretmenlerin ve halkın birliğinden korkan sosyal-faşistler halkı polise ihbar ettiler.

SOMA'DA GECEKONDU YIKIMINA KARŞI MÜCADELE

18 Haziran 1976 günü, faşist MC Hükümetinin işbirlikçisi Soma Belediye Reisi Hüseyin Özkılınç keyfi kararıyla Soma'nın Yassıtepe mahallesindeki gecekonduları polis-jandarma işbirliği ile yıktırmıştır.

Bunun üzerine mahalle halkı ve devrimciler bu olayı protesto etmek için Belediyenin önünde toplanmıştır. Fakat polis komseri Refik'in emri üzerine polisler, devrimcilerin üzerine saldırmış, fakat devrimcilerin ve halkın kararlı tavrı karşısında polisler gerilemek zorunda kalmışlardır. Protesto gösterisi sona erdikten sonra dağılan halkın ve devrimcilerin üzerine polis tekrar saldırmış, devrimcileri tartaklamak istemiştir. Bunun üzerine halkın tepkisinden korkan polisler devrimcilerden Yüksel Şen, Haluk Candan ve Recep Özer'i bırakmak zorunda kalmıştır. Fakat bir dükkanın içinden zorla aldıkları devrimci Erkan Işıl'ı kanunsuz şekilde emniyete götürmüştür. Halkın devrimci kararlılığından korkan komser bir saat sonra Erkan Işıl'ı serbest bırakmıştır.

Soma'dan
Bir Grup Devrimci

TÖB-DER üyeleri, bir avuç revizyoniste karşı birleşelim!

TÖB-DER'in Büyük Kongresi, 24 Temmuz'da Ankara'da toplanıyor. MC iktidarının faşist baskıları altındaki onbinlerce öğretmenin temsilcileri bu kongrede biraraya geliyorlar. 200 bin kişilik öğretmen kitlesinin örgütü TÖB-DER'in bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde oynayacağı rol bu kongrede belirlenecektir.

Geçtiğimiz yıllar, öğretmen kitlesi üzerindeki faşist zulmün ağırlaştığı yıllar oldu. Özellikle son bir yıl içinde, yurtsever öğretmenlerin can güvenliği ve öğretim özgürlüğü ayaklar altına alındı. Cinayetler, baskı ve kıyımlar, fikir özgürlüğüne yönelen faşist saldırılar birbirini takip etti. 7 yurtsever öğretmen MC iktidarının saldırganları tarafından şehit edildi. 500 öğretmen yaralandı. 200 öğretmen işten atıldı. 1000'in üzerinde öğretmen ailesi parçalandı. 20 bin öğretmen sürgün edildi. İktidarın tertipleriyle, faşist komandoların ihbarlarıyla yargılanan öğretmenlerin sayısı 245'tir. Milli Eğitim kurumları faşist yuvaların emrine verilmiştir. Onbinlerce öğretmen, gerek MC hükümetinin, gerekse mahalli gericilerin, eşrafın, ağa takımının, faşistlerin tehdidi altındadır.

Pahalılığın pençesindeki öğretmenler, büyük şehirlerin gecekondu mahallelerinde, Anadolu'nun uzak köylerinde geçim, barınak ve. sağlık imkânlarından yoksun bir şekilde hayat mücadelesi vermektedir.

Öğretmenlerin kültürel imkânları kısıtlanmıştır. Öğretmen okuyamamakta, bilgi ve tecrübesini geliştirememekte, bilimsel araştırma imkânlarından yoksun bırakılmaktadır. Çalışan nüfusun önemli bir kısmını meydana getiren öğretmen kitlesinin sendika, grev ve toplu sözleşme hakları gaspedilmiştir.

Öğretmenler üzerindeki bütün bu siyasi, kültürel ve ekonomik baskılar, onları emperyalistlere ve gericilere boyun eğdirmeyi amaçlıyor. Öğretmen kitlesi halkımıza hizmet eden bir eğitim ordusu mu olacaktır, yoksa gericilere boyun eğen suskunlar kitlesi mi? Öğretmenlerin sorunu budur. Bütün bu baskılara karşı Türkiye'nin yurtsever öğretmenleri yollarını çizmişlerdir ve emperyalizmle feodalizme karşı mücadeleyi yıllardır sürdürmektedirler.

Son 25 yıl içinde öğretmeni ezmek ve onun halkımızın safında yer almasını engellemek isteyenler faşistler ve onların arkasındaki Amerikan emperyalistleri oldu. Bugün, Yeni Çarların iktidarı gaspederek sosyal-emperyalist bir ülke haline getirdikleri Rusya ve işbirlikçi revizyonistler öğretmenin karşısına yeni bir düşman olarak çıkıyorlar. Faşistlerin yıllardır yıkmaya çalıştıkları öğretmen örgütünün içine şimdi revizyonistler sızmıştır. Brejnev takipçileri TÖB-DER kongresine yoğun hazırlıklarla katılmaktadır. TÖB-DER'in yurtsever delegelerinin, tatlı dillerine ve sahtekârca sözlerine rağmen revizyonistleri de mahkûm edeceklerine inanıyoruz.

Revizyonistler TÖB-DER'i ele geçirmeye çalışırken de sırtlarını Rusya'ya dayayarak halk ve öğretmen düşmanı yüzlerini göstermektedirler. Onlar öğretmen kitlesini "dünya ekonomisinde oynadığı rolün yanısıra ileri bir politik ve askeri güç" olduğunu söyledikleri Rusya'yla tehdit ediyorlar. (TÖB-DER Demokratik Merkeziyetçiler Grubu'nun Broşürü, sayfa:5) Revizyonistler, bugünden öğretmenler üzerinde MC'den de zorba bir baskı kurmayı amaçladıklarını göstermişlerdir. Yomra TÖB-DER Şube Başkanını Valiyle işbirliği halinde sürgüne gönderen onlardır. İzmir Şube kongresinde revizyonistler, öğretmenlere taş ve sopalarla saldırmışlardır. Revizyonistler Trabzon'da öğretmenleri polise ihbar ettiler. Trabzon'da gençler ve öğretmenler, polis copu altında denize dökülürken onlar olayı meydandan gülerek seyrediyorlardı. Bu sosyal-faşistlerin amaçları, tıpkı Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçileri gibi öğretmeni köleleştirmek, yurdun bağımsızlığını yok etmek için halkın ve öğretmenin özgürlüğünü yok etmektir.

12 Mart'ın, MC iktidarının durduramadığı, revizyonistler "sosyalizm" maskesi takarak yolundan çeviremediği öğretmen mücadelesini ezmek istiyorlar. Onlar, TÖB-DER'in 6 Aralık eylemlerinin iptalini DİSK içindeki sosyal-faşist kliğin baskıları sayesinde sağlamışlardır. "TÖB-DER Dayanışma Ekibi" adıyla ortaya çıkanlar, Cemil Çakır'ın da belirttiği gibi TÖB-DER yöneticilerini açıkça tehdit etmişlerdir. (Cemil Çakır, Kısa Bir Değerlendirme ve Özeleştirim Broşürü, sayfa:7) 6 Aralık eylemlerinin iptali, MC'nin uygulamayı başaramadığı zorbalığın sosyal-emperyalizmin beşinci kolu tarafından gerçekleştirildiğini ortaya koyan bir örnektir.

Onbinlerce üyeye sahip olan TÖB-DER'i öğretmenlerin çetin mücadelesi yaratmıştır. 12 Mart'ın, MC iktidarının yıkamadığı örgütü şimdi revizyonistler, "Barış", "sosyal ilerleme" gibi sözlerle çökertmeye çalışıyorlar. "Kitle örgütlerinin niteliksel değişimi"nden sözeden revizyonistler, (Hasan Gürkan, Ürün, sayı:25, sayfa:41) öğretmen örgütünün yurtsever, anti-emperyalist ve anti-faşist çizgisini değiştirmeye çalışıyorlar. "Birlik ve Dayanışma Grubu"nun bu yöneticisi, "öğretmenlerin özgüçleri nedir ki eylem yapacaklar" diyerek (Biga toplantısı, 19 Haziran 1976) revizyonistlerin öğretmen mücadelesine nasıl düşmanlık güttüklerini ortaya koymuştur.

"Birlik" ve "Dayanışma" gibi öğretmenlere hoş geleceğini umdukları isimlerle ortaya çıkan revizyonistler "DİSK'in bir parçası olmayı" dillerinden düşürmüyorlar. Onların niyetleri hiç de öğretmenlerle işçilerin birliğini sağlamak değildir. Onlar, 6 Aralık eylemlerinin iptali sırasında provasını yaptıkları Barbarlığı sürekli hale getirmek istiyorlar. Revizyonistler, onbinlerce öğretmeni DİSK içinde sosyal-emperyalizmin beşinci kolu durumunda olan Mehmet Ertürk-Aydın Meriç sendika ağası kliğinin hegemonyasına sokmaya çalışıyorlar.

TÖB-DER'in bağımsızlığını yok etmeye çalışan revizyonistler, aynı zamanda örgüt içi demokrasinin de en büyük düşmanlarıdır. Onlar, öğretmen mücadelesini ezmek ve kontrol altında bulundurmak için, TÖB-DER üyelerini baskı altında bulundurmak istiyorlar. Çorum ve Antep temsilcilerini revizyonizme karşı çıktıkları için görevden alan, Yurtsever Öğretmen Dergisi sahibi Halil Yapağılı'yı TÖB-DER'den ihraç etmek isteyen, şubelere yayın çıkarmayı yasaklayan revizyonistler bu amaçla hareket etmişlerdir.

MC iktidarının faşist baskıları altındaki öğretmenlerin karşısına kendi örgütü içinde de revizyonistler çıkıyorlar. Bu öğretmen düşmanlarının yönetime gelmesi, TÖB-DER için önemli bir tehlike doğuracaktır. Ne kadar sahtekârca öğretmenlerin acil taleplerini savunur gözükürlerse gözüksünler, revizyonistler öğretmenlerin hiç bir meselesine olumlu bir çözüm getirmeyeceklerdir. Revizyonist tekkelerin yöneticiliğini yapanlar, öğretmen mücadelesini değil, Rus tanklarına yol göstermeyi düşünüyorlar. Sosyal-emperyalist bir boyunduruk için, kurmayı hayal ettikleri sosyal-faşist diktatörlük için çalışıyorlar. Bu bakımdan, "Birlik ve Dayanışma" ve "Demokratik Merkeziyetçiler Grubu" adlı grupların TÖB-DER yönetimine gelmesi, Türkiye'nin bağımsızlığı ve halkın özgürlüğü için verilen mücadele açısından da olumsuz rol oynayacaktır.

TÖB-DER'li tüm yurtsever delegeler:

Öğretmenlerin halkımızın iki süper devlete ve faşizme karşı mücadelesinde yerini alması için,

MC'nin düşürülmesi amacıyla tüm çalışanların ortak grevinin hazırlanması mücadelesine aktif olarak katılması için,

Saldırı ve cinayetlerin durması, kıyım ve sürgünlerin bitmesi, faşist yuvaların dağıtılması ve hesap sorulması için,

Gerçekten milli, hürriyetçi, demokratik, halkçı, bağımsızlıkçı, emeğe saygılı ve bireyciliğe karşı çıkan bir eğitim için,

Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesi için,

Özlük, meslekî, kültürel ve ekonomik sorunların çözümünde aktif mücadele için,

TÖB-DER'in örgütsel bağımsızlığı için,

Örgüt içi demokrasi için, "Birlik ve Dayanışma" ve "Demokratik Merkeziyetçiler" grubu adları altındaki revizyonistlere karşı birleşmelidir.

50 yıl boyunca Türkiye öğretmeni bağımsızlığına ve özgürlüğüne düşkün bir halkın parçası olduğunu her zaman kanıtlamıştır. Anadolu'nun "Muallim ve Muallimeler"i Milli Kurtuluş Savaşımızda istilacılara karşı ön safta çarpıştılar. Cumhuriyet dönemi boyunca yurtsever öğretmenler gericiliğin, feodalizmin ağır baskılarını göğüslediler. Türkiye öğretmeni, Bayar-Menderes faşizmine boyun eğmedi. Öğretmen kitlesinin mücadele azmi, 1963'deki Tandoğan mitinginde, 1969'daki Büyük Eğitim Mitinginde ve Büyük Öğretmen Boykotunda tekrar tekrar kendini ortaya koydu. Türkiye öğretmenleri, 12 Mart faşizmine karşı yiğitçe direndiler. Amerikan emperyalizmi karşısında yurtseverliğini defalarca isbat eden öğretmenlerimizin, sosyal-emperyalistlere de gereken cevabı vereceğine inanıyoruz. Yurtsever öğretmen kitlesi, TÖB-DER'e uzatılan sosyal-emperyalist pençeyi kıracaktır.

Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu'na, Türkiye Öğretmenler Sendikası'na, Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneğine emeği geçen bütün öğretmenler; Şükrü Koç, Fakir Baykurt, Dursun Akçam, Ali Bozkurt, Cemil Çakır... Sizlerin, TÖB-DER'i felâkete sürüklemek isteyen revizyonistlere karşı kesin ve açık tutumunuzu koyacağınızı, yurtsever safların pekişmesini sağlayacağınızı umuyoruz.

CHP'li öğretmenler, revizyonistler kuzu postuna bürünüyorlar. Yurtsever saflarda yerimizi alıp Brejnev takipçilerini yalnız bırakalım.

"Birlik ve Dayanışma" ve "Demokratik Merkeziyetçiler" gruplarındaki arkadaşlar, sosyal-emperyalistlerin beşinci kolunun planlarına alet olmayalım.

Ülkemizin milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin tarihine binlerce isimsiz kahraman armağan etmiş olan öğretmenlerimiz, TÖB-DER'in anti-emperyalist mücadelesini devam ettireceklerdir.

İGD'li revizyonistler Bursa'da devrimcilere ve TİP'lilere saldırdılar

Muammer Çetinbaş adlı Tofaş Fabrikası işçisinin faşist komandolar tarafından öldürülmesini kınamak için 10 Temmuz Cumartesi günü Bursa'da bir miting düzenlendi. Mitingde, sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun yönetimindeki İGD'ye (İlerici Gençlik Derneği) mensup sosyal-faşistler devrimci gençlere saldırdılar. İGD'li revizyonistler, miting alanında bildiri dağıtmak isteyen TİP üyelerine de saldırarak çatışma çıkardılar. İGD'lilerin saldırısı konusunda "Yürüyüş" dergisi şunları yazmaktadır:

"Bilinçli ve bilinçsiz provokatörler, mitingin sona erdiğinin ve bundan sonra bildiri dağıtılabileceğinin DİSK yöneticisi kişilerce de ifade edildiğini unutu verirler. Tek başına TİP bildirisi dağıtan bir kadın üyenin üzerine yürürler. ...

"DİSK'in çeşitli makamlarına paraşütle indirilen görevliler ve bunların vurucu gücü olmaya aday İGD beslemeleri...

"Olayları çıkaranlar bunlar...

"Ucuz hatta maliyetsiz beslemeler. "Sihirli"sözcükler karşılığında her türlü kullanıma hazırlar.

"Bilinçsiz genç insanlardan, devrim arifesinde mühürlü bir trenle Sirkeci garına girmeyi uman ruh hastalarına dek uzanan ilginç bir karma. " (Yürüyüş. sayı:66)

Gençlik sosyal-faşistleri mahkum edecek

ANKARA'DA DEVRİMCİ GENÇLERE SİLAHLA SALDIRDILAR

"Kurtuluş" grubu olarak adlandırılan bir avuç sosyal-faşist, Ankara'da Hukuk yurdunda Devrimci Gençlik Birliği mensubu devrimci gençlere saldırmışlar ve bir kısım devrimciyi ağır bir şekilde yaralamışlardır.

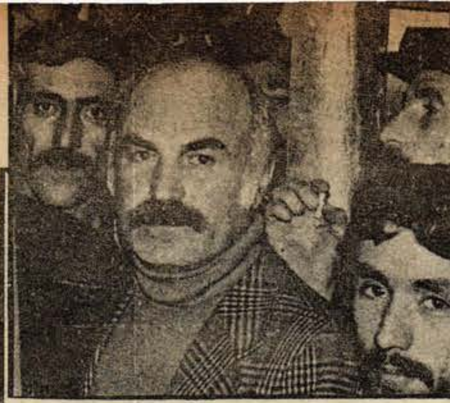
Revizyonizmin eli sopalı güçleri olarak gençliğin içine salınan "kurtuluş" grubu adlı sosyal-faşistler, 12 Temmuz günü, devrimcilerin düzenlediği bir toplantıya giden DGB'li gençlere arkadan kalleşçe saldırmışlardır. Saldırganlar bu ilk olayda taş ve sopa kullanmışlardır. DGB'lilerden bir gencin kolu kırılmıştır.

DGB'li gençler, bu olayı protesto etmek, öğrenci kitlesine ve devrimcilere "Kurtuluş" grubunun sos - yal-faşist saldırısını anlatmak amacıyla 14 Temmuz günü Hukuk Fakültesi kantinine bir pano asmışlardır. Gençler bu panonun çevresinde beklerlerken, sosyal-faşistlerin bir saldırısına daha uğramışlardır. Bu sefer çok sayıda silahla saldırıya geçen sosyal-faşist - ler, devrimci gençlerin üzerine mermi yağdırmışlar dır. Onlar, devrimcilerin,ne faşistlerin ne de sosyal -faşistlerin silâhları karşısında asla yılgınlığa kapılmayacaklarını unutmuşlardır.

Bu son saldırılar da bütün yurtseverlerin gerçekleri bir kere daha görmesini sağlamalıdır. Devrimcilerin ve yurtseverlerin iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelelerinin gençlik ve halk kitleleri içinde her geçen gün yaygınlık kazanması revizyonistleri endişeye düşürmektedir. Maskeleri halkın önünde düştükçe onlar, revizyonizme karşı kararlı bir mücadele veren devrimcileri ezebilmek için plânlar yapmaktadırlar. Bu plânın bir parçası da gençlik içinde, revizyonizme yamanan "kurtuluş"gibi grupları devrimcilerin ve yurtseverlerin üzerine saldırtmaktır.

Bütün devrimciler ve yurtseverler birleşmeli ve sosyal-faşistlerin gençliğe karşı giriştikleri silahlı saldırılara karşı kararlılıkla mücadele etmelidirler. Gençlik, faşistlerin yıllardır sürdürdükleri saldırı - lar karşısında nasıl boyun eğmediyse, sosyal-faşist saldırılara da gereken cevabı verecektir.

Cenan Bıçakçı: "MC İKTİDARINI DÜŞÜRMEK İÇİN GENEL GREV ETKİLİ BİR SİLAHTIR"

Dergimizin muhabirleri "MC'nin düşürülmesi için tüm çalışanların ortak grevi" önerisi ve son faşist saldırılar konusunda Sosyalist Parti Genel Sekreteri ve ASİS Sendikası Genel Başkanı Cenan Bıçakcı'yla konuştular. Cenan Bıçakcı arkadaşlarımızın sorularını şöyle cevapladı

HALKIN SESİ: Size karşı yönelen son saldırı nasıl oldu?

Cenan Bıçakçı: Bütün diğer faşist saldırılar gibi 40-50 gözü dönmüş kişi başkentin en kalabalık sokaklarından birinde ellerinde tabancalar, bıçak ve demir çubuklarla kudurmuş köpekler gibi saldırdılar. Okullara, fabrikalara yaptıkları saldırılar gibi arkalarında kolluk kuvvetlerini ve başbakan yardımcısı yetkileri ile donatılmış başbuğlarını hissederek. Bilindiği gibi ben de partili arkadaşlarımla birlikte afişlemeye çıkmıştım. Saldırı bu afişleme sırasında yapıldı. Bir arkadaşımız demir çubuklarla başından yaralandı. bir diğer arkadaşımızın çene kemiği kırıldı. Ben de üç yerimden bıçaklandım.

HALKIN SESİ: DİSK'in size yapılan saldırıya karşı tepkisi nasıl oldu?

Cenan Bıçakçı: Olayın hemen arkasından DİSK bana geçmiş olsun telgrafı yolladı. Baş ka bir şey yaptığını sanmıyorum.

ASİS'e bağlı iki işyeri bu faşist saldırıyı protesto etmek üzere yarım saat süreyle iş bıraktılar. TOFAŞ'a yapılan faşist saldırıdan sonra da 13 işyerinin iş bırakması, her faşist saldırıda işçilerin iş bırakması düşüncesinin işçi sınıfı içinde kolayca yerleşebileceği umudunu vermekte dir.

HALKIN SESİ : MC iktidarının ve faşistlerin saldırılarına karşı sizce neler yapıl-malıdır? MC'yi düşürmenin yolu olarak tüm çalışanların grevi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Cenan Bıçakçı: Faşizm ülkemizde tehlikeli boyutlara varmış bulunmaktadır. İşçiler, öğrenciler arasında, esnaflar arasında ve bir ölçüde de köylüler arasında örgütlenmiş durumdadır. İdeolojileri ni yayan çeşitli yayın organlarına sahiptirler. Asıl önemlisi devlet çarkını elinde tutan bir de partileri var. Sılda ki çeşitli bölünmelere karşın bu faşist parti merkeziyetçi gücünü korumakta devam ediyor. Bir yanıyla okulların tatile girmesinden, diğer bir yanıyla da işçiler arasında örgütlenmelerini daha da geliştirdiklerinden faşizmin savaş alanı asıl, hedefleri bulunan işçi sınıfına yöneltilmiş bulun maktadır. Başta sendikacılar olmak üzere diğer devrimci kuruluşların da bu durumu göz den uzak tutmamaları gerekir. "Faşizmi abartmamalı" demek gerçekleri görmemek olur. Tüm demokratik kuruluşların ve faşizme karşı olan bütün güçlerin faşizme karşı mücadelede eylem birliği içinde olmaları gerekir. Kanımızca bu eylem birliğinin asıl öğesi işçi sınıfının kavgadaki yerini almasını sağlama ya çalışmakla başlar. İşçi sınıfı ve diğer emekçiler kavgadaki yerlerini almadıkça mücadele sınıfsal rayına oturmaz. İşçilerin kavgadaki yerlerini almaları demek burju - vaziyi tedirgin edecek eylemleri yapmaları demektir. MC iktidarı temsil ettiği sınıf bakımından işçi sınıfına karşı - dır. İşçilerin örgütlenmesine neden karşı olduğunu ve kendilerine karşı olan bu güçle nasıl savaşılacağını iyice ve açıklıkla anlatmak gerek."yollar yürümekle aşınmaz"diyen Demirel belki de politik yaşantısının en doğru lafını etmiş - tir. Bir yanda devrimcilerin saldırıya uğramaları, bıçak - lar, tabancalar, diğer yanda bununla mücadele adına yapılan toplantılar yürüyüşler..

Faşizmle mücadele sadece bu biçimle kalacaksa bu aktif bir mücadele biçimi değildir.Düşmanın geriletilebilmesi için onu tedirgin edecek, onu canevinden vuracak bir takım eylemler yapmak gerekir. MC iktidarını düşürmek için genel grev elbette ki çok etkili bir silahtır. Ne var ki işçi sınıfımız bunun ön pratiğini henüz almış değildir. Önce işçi sınıfının düzendeki yerini kendisine anlatmak, yapılacak bir genel grevin sonuçlarına inandırmak gerekir.Öyle ise işçi sınıfımız bir ön pratikle karşı karşıya gelmelidir. Çabalarımız şimdilik bunun üstüne yoğunlaştırılmalıdır.

ERZİNCAN'DA FAŞİST ve SOSYAL-FAŞİST BASKILAR

Erzincan'da 10 Haziran 1976 Perşembe günü yapılan "faşizmi ve hayat pahalılığını protesto" mitinginden sonra, miting öncesi ve miting sırasında yapılan baskılara devam edilmiştir.

Mitingde konuşma yapan Saadet PESEN adlı yurtsever, polis tarafından takip edildi. Daha sonra evi "Silah kaçakçılığı yapma" gibi tamamen asılsız ve kanıtsız bir gerekçeyle arandı. Evde bulunan Halkın Sesi ve Aydınlık dergileri toplanarak götürüldü. Ertesi gün yedek subay olarak görev yapan eşi Müsellim PESEN Ordu Komutanının emriyle 28 gün oda hapsine çarptırıldı. Kendisine: "Eşini saklama, yasak yayın bulundurma, anarşist ve gizli örgüt mensubu olma" suçlamaları yöneltildi.

Tutuklu bulunduğu dönemde dışardan herhangi biriyle görüşme veya yazışma olanakları yoktu. Bu dönemde ihtiyaçlarını karşılayabilme düşüncesinden hareketle kendisine giden Erzincan TBP Gençlik Kolları Başkanı Hasan YILDIZ polis tarafından gözaltına alındı. Baskı altına alınarak ve tehdit edilerek S. PESEN'in yerini sordular.

Erzincan Töb-Der'indeki sosyal-faşist Kaya ÇETİN "kendilerinden izin almadan" mitingde konuşma yapan yurtsever öğretmenin "örgütten ihracı" için teşebbüse geçti.

İlerici aşıkların düzenlediği "Halk gecesi"nde Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerini satan Murat adındaki bir arkadaş polis tarafından karakola götürülmüştür.

Biz Erzincanlı yurtseverler olarak bu baskıları şiddetle kınıyoruz. Bütün işçileri, köylüleri, sosyal-demokratları ve tüm çalışanları MC iktidarını "Çalışanların genel grevi" ile düşürme mücadelesine katılmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

ERZİNCANLI DEVRİMCİLER

Domsan ve Ulusoy mobilya işçileri:

"DİSK ve TÜRK-İŞ MC'NİN DÜŞÜRÜLMESİ İÇİN GENEL GREV ÖNERMELİ"

"Boğazlardan Rus gemilerini sokmamalıyız. Biz işçiler iktidara geldiğimizde bunlara 'ÇEKİLİN YURDUMUZDAN' diyeceğiz."

HALKIN SESİ muhabirleri Ankara'da Domsan ve Ulusoy mobilya işçileriyle görüştü - ler. ASİS sendikasına bağlı olan Domsan ve Ulusoy mobilya işçileri, sendikalarının Genel Başkanı Cenan Bıçakçı'nın faşistler tarafından yaralanması üzerine yarım saatlik uyarı direnişi yaptılar. Domsan ve Ulusoy mobilya işçileri mücadelelerini şöyle anlatıyor - lar:

-Cenan Bıçakçı ve iki arkadaşı bıçaklanınca arkadaşlarla Sendikada toplandık. Aslında bu daha önce de gündem de olan bir şeydi. Bu tür davranışlar karşısında böyle bir harekete girişmek gibi. Daha sonra toplanıp, karar verdik, "her saldırı karşısında direnişte bulunalım" diye. Bunu da bu yarım saatlik direnişle ilk defa gösterdik. Arkadaşlar arasında birliği sağlamamız kolay oldu. Daha önce yaptığımız direnişlerin büyük faydasını gördük. Arkadaşların tümü, 100 kadar işçi katıldı. O gün yaptığımız direnişin amacını açıkladık. Bundan sonra da her faşist saldırı karşısın da tekrarlayacağımızı söyledik.

-Bir arkadaş "Bugün yarım saat direnişe geçiyoruz" dedi. Saat 13. 00'de işbaşı yapacağımıza 13. 30'da işbaşı yaptık. Üç beş kişi, MİSK'e bağlı, Türk Ağaç-İş sendikasına bağlı olanlar gitti. Orada bulunan arkadaşlar hep birlikte direnişe başladık.

HALKIN SESİ: Civar işyerlerindeki işçilerin sizin direnişinize karşı tavırları ne oldu?

- Sendikalı işçi her an bir direniş yapabiliyor. Komşu atölyeler de bunu destekledi.

- Sitelerde 20-30 bin arasında çalışan işçi var. Çoğu sendikasız, sigortasız. Domsan'a gıpta ile bakıyorlar. Birlik olunca birçok şeyin başara bileceğine inanıyorlar. Patronların baskısı yüzünden sendikalaşamıyorlar. Direnişin onlar üzerinde olumlu etkisi oldu.

Bir Ulusoy Mobilya atölyesi işçisi şöyle diyor:

- Cenan Bıçakçı'ya saldırıdan sonra yarım saatlik direniş yaptık. Bundan sonra da her faşist saldırıdan sonra iş bırakacağız ve bütün emekçi arkadaşlarımıza bunları iletеceğiz. Bazı arkadaşlar "Yarım saatlik direnişle faşistle re ne zarar gelir" dediler. Hesabını yaptık, büyük bir maliyete geldiğini öğrendik. Bir cinayet veya saldırı karşısında bütün Türkiye'de aynı şekilde davranılmasını öneriyoruz.

HALKIN SESİ: DİSK yöneticileri direnişiniz ve faşist saldırılardan sonra 2 saatlik iş bırakma öneriniz karşısında görüşlerini belirtmedi. Siz ce niçin böyle davranıyor?

-DİSK yöneticilerinin her şeyi belli. Sormaya gerek yok Ha faşist saldırmış, ha başka bir şey. Hiç bir zaman tepki göstermedi. Sadece Cenan Bıçakçı'ya saldırıda değil, işçi-memur ayrımı meselesinde de DİSK harekete geçmedi. DİSK gazeteye demeç dahi vermedi. DİSK, Domsan'da ve biz Ulusoy Mobilya'da yapılan eylemlere karşı çıkıyor. Çünkü işçilerin bilinçlenmesi onlara karşı.

-Bu tür direnişleri anarşizm olarak suçlamaya çalışıyor. Saldırılardan sonra mutlaka eylemlere girişmek gerekiyor. Bu eylemler hakim sınıflar üzerinde etki yapıyor.

HALKIN SESİ: MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların grevi hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Eğer bizim yaptığımız yarım saatlik direniş DİSK'e üye tüm sendikalar tarafından yapılsaydı Türkiye'de önemli bir takım olaylar meydana gelebilirdi. Ben de inanıyorum ki, bir genel grev mümkün olursa çok etkili olacaktır. Bu şartların sağlanabilmesi için her şeyden önce işçinin örgütlü olması gerekiyor.

- Bir yarım saatlik direnişin maliyetini biliyoruz. Bir genel grev MC hükümetinin is tifa meselesinde büyük bir şey olur.

-Sadece Domsan ve Ulusoy için değil, bütün her yerde çalışan arkadaşlar bir yumruk gibi. birlik ve beraberlik içinde olmuş olsaydı, araların da kargaşalık, MC iktidarı için bir şey olmuş olabilirdi.

HALKIN SESİ: Direnişleri yaymak için ne yapılabilir?

- Herkes fikirlerini açıklasın. Bizim fikirlerimiz başkalarına yayılsın başkalarınki de bize. Arada tek çıkar yol neyse, direnişse direniş, grevse grev hep birlikte gidilsin.

-MC'nin yıkılması için bütün işçi sınıfı bir yumruk halinde direniş yaparsa, bu MC iktidarı açık verir. DİSK üyelerine demeç vermeli. Öbür sendikaların da fikirlerini almalı. Böyle yollara baş vurulur. Toplu greve gidilirse bu MC iktidarı gerilemeye başlar.

HALKIN SESİ: Türk-İş içindeki işçileri bu mücadeleye katmak için ne yapmak lazım?

- Türk-İş olsun DİSK olsun fikirlerini açıklayarak bir açıklığa kavuşturmaları gerekir. O zaman uygun yola baş vurup MC iktidarının ortadan kalkması gerekir.

HALKIN SESİ: MC iktidarı bir taraftan halka saldırırken, bir taraftan da ülkemizin kapılarını yabancılara açıyor. Son günlerde boğazlardan Rus gemilerinin geçirilmesine izin verdi. Boğazlar Türkiye'nin olduğu halde Rusya Boğazlar üzerinde hak iddia ediyor. Boğazlardan Rus gemilerinin geçirilmesine karşı halkın görevi nedir?

-MC iktidarı dışarıdan kuvvet toplayabilmek için her yola baş vuruyor. Bizim de bunlara karşı tutumumuz hep bir olup, karşı gelmek olmalı. Dışarıdan gelen kuvvetleri içeri sokmamalıyız.

-MC kendisi zayıf olduğundan Rus gemilerinin geçmesine izin veriyor.

-MC hükümeti Türkiye'yi sömürü altında bulundurmak için çalışıyor. Her yere başvuruyor: Amerika'ya, Rusya'ya. Tabii bunda kendi menfaati de var. Biz işçiler olarak iktidara geldiğimizde bunlara "çekilin yurdumuzdan" diyeceğiz. MC hükümeti bunu yapmıyor, çünkü çıkarı vardır. MC olsun, CHP olsun, DİSK olsun buna göz yumuyor. Elbet bir gün işçi sınıfı bilinçlenecek, bunları yurdumuzdan kovacak tır.

HALKIN SESİ: Ulusoy ve Domsan'da, faşist saldırılara karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

-Her faşist saldırıdan sonra, birlik ve beraberlik içinde olduğumuzdan işi bırakabiliriz. Bizim istediğimiz, bundan sonra bütün Türkiye'de işçiler, emekçiler, köylüler aynı şeyi uygulasın. Çünkü büyük bir direniş olursa hükümet çok zarar görecek. Biz TRT de, basında pek sesimizi duyuramadık. Ancak yurt çapında direniş olursa çok iyi olur.

-Bundan sonra da anında işi bırakmalıyız. Saldırı olur sa.

-Sadece Domsan değil, nerede iş yeri varsa, bütün işçi sınıfı direnişe geçmeli. Onların baskısından kurtulmak için bütün işçi sınıfı birlikte işi bırakmalı.

Yılmaz Güney'e Özgürlük

Yılmaz Güney, 19 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Sanatçı, kararın kendisi için sürpriz olmadığını söyledi. Davanın bugüne kadarki safhaları verilen kararın siyasi amaçlar taşıdığını ortaya koymaktadır. Buna en iyi kanıt Yılmaz Güney tarafından öldürüldüğü iddia edilen yargıcın ailesinin avukatlığını dava sırecinin ortasında Süleyman Demirel'in avukatı Kemal Çetinsoy'un almasıdır.

Ölen yargıç Sefa Mutlu'nun ve karısının MHP taraftarı oldukları bilinmektedir. Hatta yargıcın karısının mahkemede Yılmaz Güney aleyhinde yalan ifade verdiği gazetelerde yayınlanan belgelerde ortaya konmuştur. Yine, yargılama sırasında Yılmaz Güney aleyhindeki ithamların iddia edilen suçun sınırlarını aşması ve siyasi gerekçeler ortaya konması da, sanatçı hakkında verilen cezanın niteliğini açığa çıkarmıştır.

Son duruşmada, Ankara Birinci Ağır Ceza Mahkemesi salonu, yargılamayı izlemeye gelen yurttaşlarla dolmuştur. Polis, adliye binasını dolduran izleyici kalabalığına hakaret etmiş, hatta avukatları tartaklamaya kalkmıştır. Yılmaz Güney, duruşmanın sonunda "davanın henüz bitmediğini" söylemiş ve Yargıtaya başvuracağını açıklamıştır.

TÜM PTT-DER Açılsın!

PTT emekçilerinin demokratik örgütü Tüm PTT-Der (Tüm PTT Personeli Derneği) Ankara Valiliği tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden ve kanunsuz olarak kapatılmıştır. PTT emekçilerine ve Tüm PTT-Der'e yönelen baskılar uzun zamandan beri devam ediyordu. MC hükümeti PTT'nin yurtsever emekçileri ni ve Tüm PTT-Der yöneticilerini defalarca kıyıma uğrattı, sürdü. Tüm PTT-Der üyelerine işyerlerinde baskılar uygulandı. En son, 27 Haziran 1976'da Derneğin Ankara'daki Genel Merkezi basıldı. Polis arama kararı bile göstermeye ihtiyaç duymadan binayı alt üst etti. Piyasada serbestçe satışı yapılan ve Derneğe gelir sağlamak amacıyla satılan kitaplara el koydular. Dernek kütüphanesini talan ettiler. İzin belgesi alınmış bulunan bildiri, afiş ve basılı malzemeyi alıp götürdüler. Polis bu aramada zabıt tutmayı, talan ettiği yayınların tespit edilmesini dahi reddetmiştir.

Aynı günlerde Ulaştırma Bakanlığı Teftiş Kurulu Tüm PTT-Der hakkında ihbarda bulunarak Savcılığa başvurdu ve derneğin kapatılmasını istedi. Teftiş Kurulunun iddialarını gerçeğe aykırı bulan savcılık bu talebi reddetti. Amaçlarına ulaşamayan PTT ağaları son çareyi Ankara Valisinin kanunsuzluğuna başvurmakta buldular.

16 Temmuz günü birçok demokratik kuruluşun da katıldığı bir basın toplantısı düzenleyen İstanbul Şubesi Başkanı Altay Bozgül şöyle dedi: "Polis tuttuğu zaptı, Dernek üye defterinin kendilerine teslim edilmesi karşılığında vereceğini söyleyerek bir kere daha kanunsuzluğa batmıştır. Dernek üye ve yöneticileri 12 Mart'taki gibi bir 'fırtına' estirilerek ezilmekle tehdit ediliyorlar. Yurtsever PTT emekçilerinin PTT'de yaşatılmayacağı söyleniyor. Altı arkadaşımızı sürdüler. Sırada 65 kişinin bulunduğu ve Ekim'de 200 kişiyi daha atacaklarını şimdiden ilan ediyorlar."

Tüm PTT-Der Genel Başkanı Nuri Haşar şöyle demektedir:

"Hakim sınıflar, bütün bu baskı ve yıldırmaya rağmen PTT'de gelişen demokratik mücadeleyi durduramadılar. Bundan böyle de Derneğe yönelen saldırılar, PTT emekçilerinin ekonomik, demokratik ve sosyal hakları için verdikleri mücadeleyi durduramayacak, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında yer almamızı engelleyemeyecektir."

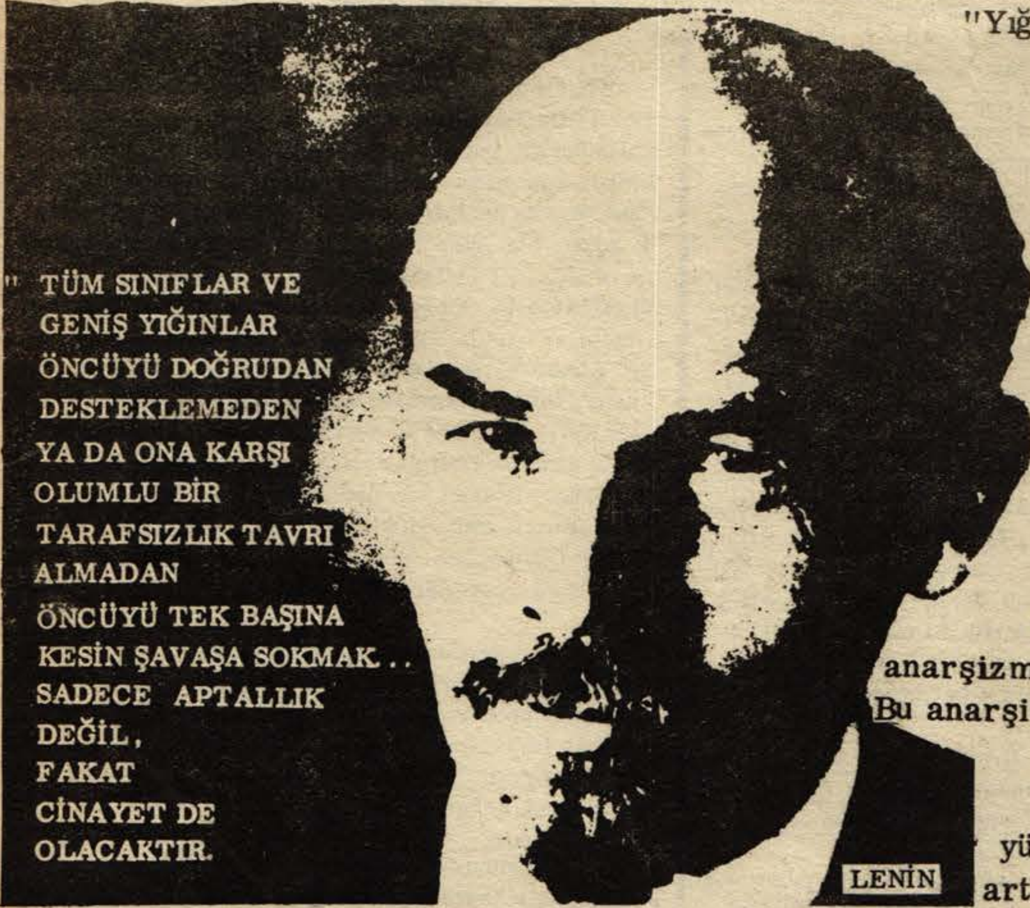
DOĞRU BİR MÜCADELE ÇİZGİSİ İÇİN - I

GENEL SİYASET

Türkiye, yüz yılı aşan bir zamandan beri milli-demokratik devrim aşamasını yaşıyor. Türkiye devriminin en yüksek mücadele biçimlerine yükselebilmesi için uzun süreli ve sabırlı bir hazırlık dönemi gerekiyor. Lenin'in belirttiği üzere:

"Tüm sınıf ve geniş yığınlar öncüyü doğrudan desteklemeden ya da ona karşı olumlu bir tarafsızlık tavrı almadan öncüyü tek başına kesin savaşa sokmak ... sadece aptallık değil, fakat cinayet de olacaktır. Ve gerçekten tüm sınıfların, gerçekten emekçi halkın geniş yığınlarının ve sermayenin baskısı altında ezilenlerin böyle bir tavır alabilmeleri için, tek başına propaganda ve ajitasyon yetmez. Böyle bir tavır için yığınların kendi siyasal tecrübelerinin olması gerekir. "(1)

Bu sözlerden de anlaşılacağı gibi, proletarya uzun ve sabırlı hazırlık dönemi boyunca yığınları seferber etmeli, onları kendi tecrübeleriyle eğitmeli ve daha ileri mücadele biçimlerine inandırmalıdır. Şehirlerde ve köylük alanlarda yürüteceğimiz böyle bir mücadelenin genel siyaset ve ilkeleri neler olmalıdır? Proleter devrimci hareket son yedi yıl içinde bu mesele üzerinde çeşitli mücadeleler verdi. Aydınlık'ın Ekim 1969 tarihli 12.

"Yığın mücadelesini hazırlama ve geliştirme koşullarına dikkat etmeyen kimi kişiler, Avrupa'da kapitalizme karşı kesin mücadelenin uzun süre geri kalması yüzünden umutsuzluğa ve anarşizme sürüklendiler. Bu anarşist umutsuzluğun ne denli kısa görüşlü ve yüreksiz olduğunu artık görebiliyoruz. "

(Doğu'da Ulusal Kurtuluş Savaşları, s. 81)

sayısında yayınlanan "Proleter Devrimci Safları Çelikleştirelim" başlıklı bildirisi, bu konuyu etraflı olarak ele alan ilk açıklamaydı. Bu bildiri, o tarihte devrimci saflarda beliren maceracılık eğilimlerine karşı doğru mücadele siyasetlerini savunuyordu. Bu yüzden de sert bir ideolojik tartışma ya konu oldu. Denebilir ki, bu bildiri İlkesiz Birlik Cephesiyle mücadele tarzına ilişkin siyasetler konusundaki ayrılığımızı ortaya koyan ilk önemli belgedir. İki çizgi arasındaki mücadele, devrimci hareketimizin mücadele tarzına ilişkin genel siyasetlerini adım adım ilerletti ve olgunlaştırdı. Mücadelemizin genel siyasetleri, gerek sağ, gerekse "sol" oportünizme karşı yürütülen çeşitli mücadeleler içinde gelişti. "Dar kapıcılığa, sübjektivizme ve aceleciliğe karşı" açtığımız son kampanya, bu konuda bir adım daha ileri atmamızı sağladı.

Bugün vardığımız noktada mücadele tarzına ilişkin genel siyaset ve ilkeleri sistemli bir şekilde ele almak ve açıklamak yararlı olacaktır.

Mao Zedung'un "Siyaset Üzerine" ve "Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi" başlıklı yazılarında açıkladığı görüşler konumuza ışık tutmaktadır. (2) Mao Zedung'un Seçme Eserlerindeki çeşitli yazılarında tekrarlanan bu siyasetleri mücadele tecrübemizle birleştirdiğimiz zaman, örgütlenme ve mücadele tarzına ilişkin genel siyasetimizi şu noktalarda toplayabiliriz:

1. Emperyalistlerin ve yerli hakim sınıfların iznine bağlı olmayan uzun süreli bir çalışma ve mücadele yürütmek.
2. Seçkin kadrolara sahip olmak.
3. Güç toplamak.
4. Fırsat kollamak.
5. Düşmanı daraltmak ve birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşmek.

Şimdi bu genel siyasetleri tek tek ele alabiliriz.

Mücadelemiz uzun sürelidir. Yani Milli-demokratik devrim zafere ulaşıp, demokratik halk iktidarının kurulmasıyla belirlenen bugünkü stratejik hedefimize kadar devam edecektir. Demokratik halk iktidarının kurulmasından sonra devrimci mücadele yeni bir aşamaya girecektir. Bütün örgütlenme ve mücadelemizi bu bakış açısı içinde yürütmeliyiz. Gelip geçici bir çalışma değil, demokratik halk iktidarının gerçekleşmesine kadar güçlenerek yaşaması gereken uzun süreli bir örgütlenme ve mücadele anlayışına sahip olmalıyız. Bulunduğumuz şehirdeki fabrikadaki, köydeki, kitle örgütündeki vb. çalışmamız devrimin zaferine kadar varlığını devam ettirebilmeli, görevlerini yerine getirebilmeli ve gelişmelidir. Tek tek devrimciler birey olarak değişebilir, fakat mücadelemiz ve örgütlenmemiz varlığını güçlenerek sürdürebilmelidir.

İki süper devlet ve işbirlikçileri, keyifleri istediği zaman bu uzun süreli çalışmamızı yok edememelidirler. Bütün bir stratejik dönem boyunca, devrimci hareketin emperyalistlere ve hakim sınıflara karşı varlığını koruyacak durumda olması esastır. İster "sol" görünüm altında çıksın, isterse sağcılığını açıkça ortaya koysun, tasfiyecilik daima devrimci hareketin bu niteliğini yok etmeye hizmet etmiştir. İki süper devlet ve işbirlikçilerinin, istedikleri zaman dağıtabilecekleri bir çalışma, devrimci görevlerini yerine getiremez.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin yok edemeyeceği bir çalışmanın sözünü etmek elbette yetmez. Hatta böyle bir çalışma tarzını en hararetli bir şekilde savunanlar, maceracılar olmuştur. Mesele, bu çalışma ve örgütlenme tarzının temel ilkelerini kavramak ve uygulamaktır. Nedir bu ilkeler:

İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİNİN İZNİNE BAĞLI OLMAYAN UZUN SÜRELİ BİR ÇALIŞMA YÜRÜTMELİYİZ

Birincisi, halk kitlelerine güvenmeliyiz. Devrimci çalışmayı, halk kitlelerinden kopmak şeklinde uygulayan anlayış, hakim sınıfların ilk baskısı karşısında dağılmaya mahkumdur. Kitleleri bilinçlendirme, örgütleme ve kitlelere önderlik etme görevlerinden vazgeçmek, hiçbir devrimci gerekçeyle açıklanamaz. Baskı ve saldırısına karşı varlığımızı koruyacağımız güçler, emperyalistler ve işbirlikçileridir. Buna karşılık işçilere, köylülere ve tüm halka güvenmeli ve onlara dayanmalıyız. Maceracıları halktan korkan ve halktan saklanan anlayışını saflarımızdan temizlemeliyiz. Devrimciler için tek güvenilir ve sağlam kale, halk yığınlarının bağrıdır. Görevimiz, hakim sınıfların devrimci hareketi ortadan kaldırmasına imkan vermemek ve halkı bu çalışma içinde seferber etmek ve örgütlemektir.

İkincisi, Anayasanın ve kanunların tanıdığı bütün hak ve hürriyetlerden son damlasına kadar yararlanmalıyız. Bunu başaramazsak devrimci hareket, kendisini savunacak güçler toplayamaz ve halk yığınlarıyla da yeterince birleşemez. Stalin şöyle demektedir:

"Modern şartlarda savaş sanatını, savaşın bütün biçimlerini ve bu alanda bilimin bütün buluşlarını öğrenmek, bunlardan akıllıca yararlanmak, bunları yetenekle birleştirmek veya bunlardan birini ya da diğerini şartların gereğine göre zamanında kullanmak oluşturur. "(3)

1. Empe
ve ye
hakim
iznin
bağlı
uzun
bir ç
mücad
yürüt

yalistlerin
i
sınıfların

lmayan
ireli
ışma ve
ele
ek

ÖRGÜTLENME VE MÜCADELE TARZINA İLİŞKİN GENEL SİYASETİMİZİ ŞU NOKTALARDA TOPLAYABİLİRİZ:

2. Seçkin kadrolara sahip olmak.

3. Güç toplamak.

4. Fırsat kollamak.

5. Düşmanı daraltmak ve birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşmek

TLER:

"Lenin'in 'devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz dediği zamanlarda, devrimci teorinin yaratılması ve savunulması esas ve belirleyici rol oynar. Eğer herhangi bir görev yerine getirilecekse ve henüz bir yol gösterici çizgi, yöntem, plân ya da siyaset yoksa, esas ve belirleyici olan şey, yol gösterici bir çizgi, yöntem, plân ya da siyaset tespit etmektir.'

MAO ZEDUNG "Çelişme Üzerine", Seçme Eserler, cilt:I

SEÇKİN KADROLARA SAHİP OLMALIYIZ

Proletarya hareketi, seçkin kadrolardan oluşmalıdır. Seçkin kadro, emekçi yığınlara önderlik eden, proleter devrimci hareketin siyasetlerini emekçi yığınlar içinde maddi bir güç haline getiren kadrodur. Hiç bir devrimci, en başından en yüksek yeteneklere sahip değildir. Hiç bir devrimci, tornadan çıkmış gibi mükemmel nitelikler taşımaz. Hayattaki herşey gibi, devrimcinin yetenekleri de mücadele içinde gelişir ve güçlenir.

Devrimci hareket, devrimcilerin yetişmesi için bir okuldur. Bu sebeple fabrikalarda, köylerde, diğer çalışma alanlarında halkın sevdiği,güven diği, halka önderlik eden ve proleter devrimci siyasetleri benimseyen ileri unsurlarla birleşmek, seçkin kadrolara sahip olma siyasetinin ilk görevi dir. Proleter devrimci hareket, yirmi, elli, yüz bin, hatta bazen binlerce emekçinin önderi olan devrimcilerden oluşmalıdır. Halkın öncüsü ve önderi olmak için gerekli olan budur.Yalnız doğru bir siyasete sahip olmak yetmez.Doğru bir siyasete sahip olduktan sonra tayin edici olan, kadroların seçkin niteliğidir. Seçkin kadro, "süper devrimci" değildir, tam tersine emekçi halkın parçasıdır.

Seçkin kadrolara sahip olmak için, halk önderleri ile birleşmek yeterli değildir. Bu önderler, devrimci hareket içinde eğitilmeli, yetenekleri geliştirilmeli ve belli bir alanda uzman haline getirilmelidir. Devrimci hareket, ideolojik çalışmaya öncelik vermeli, kadroların ideolojik sağlamlığına ve cereyanı ayırdedebilme yeteneğini geliştirmeye en büyük önemi vermelidir.

Özet olarak, devrimcı hareket emekçi halkın ileri unsurlarıyla birleşmeli ve bu önderlerin yeteneklerini sürekli olarak yükseltmelidir.

GÜÇ TOPLAMALIYIZ

Mücadelemiz, içinde bulunduğumuz aşamada güç toplamaya hizmet etmelidir. Ne var ki, bu siyaseti bir gün ortaya atılacağımız devrim gününü beklemek şeklinde anlayamayız. Böyle bir tutum pasifizm olur. Mücadele etmezsek, güç toplayamaz, üstelik güçlerimizi de kaybederiz. İşlemeyen demir paslanır. Mücadeleye önderlik etmeyen devrimci kisveler altında halktan ayrı konserve haline getirilen bir devrimci hareket de, paslanır ve çürür. Lenin, proletarya hareketinin nasıl olması gerektiğini şöyle belirtmektedir:

"Bu örgüt, lafta değil, fiiliyata her protesto hareketini ve her patlayışı her zaman destekleme ye hazır ve bunu, tayin edici mücadele için uygun SAVAŞ GÜÇLERİNİN İNŞASINDA ve sağlamlaştırılmasında kullanılacak bir örgüt olmalıdır. "(altını biz çizdik) (4)

Stalin ise güç toplama siyasetinin aktif mücadeleye dayanmasını şu sözlerle açıklamaktadır:

"... savunma ve güç biriktirme döneminde parti, kendisini kesin savaşlar için tam anlamıyla hazırlamalıdır. Savaşlara GİRMEK İÇİN. Ancak bu hiç bir şekilde partinin silahları kuşanmış bir halde beklemesi ve bomboş gezen bir seyirci haline gelerek devrimci bir parti durumundan (eğer muhalefetteyse) bekle ve gör partisine dönüşüp yozlaşması anlamına gelmez. Hayır, eğer parti gerekli güç biriktirme sini henüz gerçekleştirmediyse veya şartlar parti için elverişsizse, böyle dönemde parti, çatışmalardan kaçınmak, savaşı kabul etmemek zorundadır, fakat elbette ki,elverişli şart larda TEK BİR FIRSATI BİLE KAÇIRMAMALI DIR. " (5)

1971 öncesinde TİP'in oportünist yöneticileri, Stalin'in deyişiyle örgütü bir "bekle gör" partisi haline getirmişlerdi. Bunlar güç toplamaya hizmet eden her mücadelenin karşısına dikiliyor ve "mücadele edersek, faşizm gelir" diyorlardı. Lenin, II. Enternasyonal revizyonistleri için şöyle demişti:

"Oportünistler, büyük savaşlara güçleri hazır lama dönemini bu savaşlardan vazgeçme dönemi olarak yorumladılar. " (6)

Maceracılar da, mücadelede güç toplama siyasetini esas almadılar. Onlar için önemli olan "bireyci kahramanlık" peşinde koşmak ve bir mari fetmiş gibi bununla böbürlenmektir. Onların eylemleri, güç toplamaya değil, güçlerin dağılması na yaradı. Esasen maceracılar, devrim için sabırlı bir hazırlığı ve güç toplamayı reddettiler. Lenin'in görüşlerinin modasının geçtiğini iddia ettiler. Onlar halkın uyuşuk olduğu karalamasını ileri sürdüler ve büyük bir kibire kapıldılar.Güç toplama siyasetinin yerine, "oligarşinin bağrını güm bir gümbür dövme" şeklinde ifade ettikleri maceracı siyaseti koydular. Oysa halka dayanmayan ve güç toplama siyasetini gözetmeyen bu tutum, oligarşinin bağrını dövmedi, tam tersine hakim sınıfların devrimci güçlerin bağrını dövmesine ve güç kaybına yol açtı.

Yaygın bir küçük burjuva temeli olan ülkelerde maceracılık, özellikle çocukluk dönemlerinde devrimci harekete uzun yıllar egemen olabilmiş ve güç toplama yerine, güçleri heder etme siyase tini koyabilmiştir. Lenin şöyle diyordu:

"Bolşevizmin, anarşizme benzer yanları bulunan ve ondan bir şeyler alan ve her temel sorunda tutarlı bir proleter sınıf mücadelesinin koşullarından ve gereklerinden kaçan şu KÜÇÜK-BURJUVA İHTİLALCİLİĞİNE karşı uzun yıllar süren bir mücadelede şekillendiği ve güçlendiğini" ... (7)

Çin devriminde ise partiye, 1927-1935 yılları arasında üstüste dört "sol" oportünist çizgi hakim oldu. Mao Zedung, bunları şöyle eleştiriyordu:

"Li Li San ve öteki yoldaşlar devrimin kendi öz örgütsel gücünü geliştirmek suretiyle yeter li hazırlığa ihtiyacı olduğunu anlamayıp 'kitleler sadece büyük eylemler ister, küçük değil' diyorlardı. " (8)

Bütün devrimlerin deneyleri bize güç toplama ya yönelen sabırlı bir mücadele yürütmenin gereğini öğretiyor. Güç toplama siyasetimiz,yalnız öncü güçleri toplamaya değil, kitlelerin seferber edilmesi ve devrim saflarına kazanılmasına da hizmet etmelidir. Bu yüzden güç toplama siyasetimiz, hem öncünün inşasını, hem de kitle temelinin inşasını hedef almalıdır. Elbette her eylem tek başına ele alınırsa bu iki amaca birden hizmet etmeyebilir. Böyle bir şart yoktur. Fakat çalışmamızın bütünü bu iki görevi de yerine getirmelidir. Yalnız öncüyle devrim olmayacağını sık sık belirten Lenin, şu noktaya dikkat çekmiştir:

"... devrime tam bir hazırlık esastır. Fakat burada 'büyük' kitleler talebimizden derhal vazgeçmemiz gerektiği iddiasıyla çıkan yoldaşlar var. Bu yoldaşlara karşı çıkılmalıdır.Tam hazırlık olmadan hiç bir ülkede zafer kazanılamaz. " (9)

FIRSAT KOLLAMALIYIZ

Uzun süreli ve güç toplamaya yönelen bir mücadele içinde, eyleme geçmek için fırsat kollamalıyız. Fırsat kollamak, uygun mücadele fırsatlarının doğmasını kadere terketmek değildir. Mücadele fırsatını kendi çabalarımızla yaratmalı ve hazırlamalıyız. Diğer yandan fırsatları değerlendirmek için, her an eyleme geçmeye ve mücadele biçimimizi değiştirmeye hazır olmalıyız. Ancak sabırlı bir çalışma yürüten ve mücadele yeteneği olan bir proletarya hareketi bunları başarabilir.

Yerli yersiz eylem yapmak ve sırf "eylem" için harekete geçmek, proletaryanın mücadele tarzı değildir. Sabırsız ve aceleci bir şekilde fırsatları kollamadan ileri atılmak doğru değildir. Eylem için en uygun zamanı kollamalıyız. Bulunduğu

DOĞRU BİR MÜCADELE ÇİZGİSİ İÇİN-I

GENEL SİYASETLER

(Baş tarafı 7. sayfada)

muz kitle içinde mücadelenin yükselme ve alçalma durumunu doğru olarak tespit etmeliyiz. Çalıştığımız fabrika veya köylük bölgede, mücadele alçalırken kuvvetlerimizi derleyip toparlamaya, örgütlenmemizi düzenlemeye, gedikleri kapatmaya ve yeni fırsatları yaratılması için hazırlığa önem vermeliyiz. Mücadele yükselirken, bu yükselişi doğru bir şekilde değerlendirmeli, fırsatlardan yararlanmalı ve en uygun anı kollayarak eyleme girişmeliyiz. Bir grev başlatmak, toprak ve hürriyet için bir eyleme girişmek, herhangi bir direnişe geçmek, miting veya yürüyüş yapmak gibi her türden mücadelede uygun zamanın seçilmesi, mücadelenin başarısında önemli bir etkendir.

Mücadelenin yükseliş ve alçalışını tespitte ölçümüz, kitlelerin mücadelesi ve mücadele isteğidir. Mücadelenin yükselişini, bir avuç ileri unsurun durumuna bakarak değil, bulunduğumuz fabrika, köy, veya yerdeki kitlenin çoğunluğunun durumuna bakarak tespit etmeliyiz. Mao Zedung'un belirttiği üzere:

> "Kitleler henüz uyandırılmadan taarruza geçmeye kalkışsaydık, bu maceracılık olurdu. Kitleleri, isteklerine aykırı bir şey yapmaya zorlasaydık, hiç şüphesiz başarısızlığa uğrardık Kitleler ilerlemeyi istediği zaman ilerleme - seydik, bu sağ oportünizm olurdu. "(10)

Eğer kitle belli biçimde bir mücadele istiyor, fakat hakim sınıflar bu mücadeleyi ezmeye hazır durumdaysa, o mücadele biçimi için uygun harekete geçme fırsatı yok demektir. Bu durumda hakim sınıfların ezmeye hazır olduğu mücadele biçimi değiştirilmelidir. Meselâ aktif bir mücadele verilmesi söz konusudur, kitle böyle bir mücadeleye isteklidir, fakat hakim sınıflar bu mücadeleyi ezmeye ve güçlerimizi dağıtmaya hazırdır. Bu durumda mücadelenin biçimini değiştirmeli, meselâ yoğun bir propaganda çalışmasına geçmeli ve - ya uygun bir mücadele biçimi bulmalıyız. Böylece daha ileri mücadele biçimleri için hazırlıkları geliştirmeli ve fırsat kollamalıyız.

Lenin, fırsat kollayan bir siyaset izleyen proletarya hareketini şu sözlerle niteliyordu:

> "... bir yandan düşman bütün kuvvetlerini tek bir noktada topladığında güçlü düşmana karşı açık savaşa girişmekten kaçınabilecek, öte yandan da düşmanın acemiliğinden yararlanabilecek ve ona en beklemediği zamanda ve yerde saldırabilecek kadar esnek bir örgüt . . . "(11)

Türkiye'de gerek işçi, gerek köylü mücadelelerinin bir çoğunda fırsat kollama siyaseti uygulanıyor mu? Bu soruya pek olumlu bir cevap veremeyiz. Bir çok işçi direnişi, bir çok grev veya köylülerin toprak mücadelesi, zamanında harekete geçilmediği için başarısızlığa uğramıştır. Bazen fırsatlar kaçırılmakta, fakat bir çok zamanda mücadeleye zamanından önce girişilmektedir. Bu yüzden eylem, erken açan çiçeğe don vurması gibi meyva vermemektedir. Öyleyse eylem anını, çok dikkatli seçmeliyiz. Mücadeleye, halkın güçlerinin en güçlü ve birleşik, karşı güçlerin en zayıf ve bölünmüş olduğu anda girişmeliyiz.

DÜŞMANI DARALTMALI VE BİRLEŞEBİLECEĞİMİZ BÜTÜN GÜÇLERLE BİRLEŞMELİYİZ

Bütün düşmanları birden devirmeye kalkmak veya bizden olmayan herkese darbe indirmek, küçük burjuva devrimciliğinin yöntemidir. Bu tutumun şampiyonluğunu uzun yıllar, TİP oportünistleri yaptılar. Onlar, kendilerinden olmayan herkesi, düşman kamp içinde görüyor ve çeşitli güçler arasında sınıf temellerine dayanarak hiçbir ayrım yapmıyorlardı. Kaba bir ekonomizme saplanıyorlar ve mülk sahibi olan bütün sınıfların temsilcilerini düşman kampta görüyorlardı. Meselâ işbirlikçi burjuvazi ile milli burjuvaziyi aynı sepete atıyorlardı. Hatta halkın saflarında yer alan akımları kendilerine rakip görüyorlar, esas darbeyi onlara yöneltiyorlardı. Bu tutum, maceracılara ve tasfiyecilere Boran oportünizminden miras kaldı. Bunlar, bir vuruşta herkesi devirmek gibi küçük burjuva hayalciliğinin peşinde koşuyorlar. Düşman kamptaki çelişmelerden yararlanmak bir yana, halk içindeki siyasi akımların da birçok zaman düşmanla aynı sepete atıyorlar. Milli burjuvaziyi, işbirlikçi burjuvaziden ayırmıyorlar. Meselâ Avrupa ülkelerini de düşman olarak görüyorlar. Bunlar, devrimci siyasetin yerine kendiliğindenciliği ve "zengin düşmanlığını" koyuyorlar. Buna karşılık, revizyonistlerle ittifakı savunuyorlar.

Mao Zedung, bir vuruşta herkesi devirme hayallerini şöyle eleştirmektedir:

> "İflah olmazlar arasındaki çelişmelerden faydalanmasını bilmeli ve bir seferinde bir çoğunu birden karşımıza almamalı, darbemizi ilkin içlerinde en gerici olanına indirmeliyiz." (12)

Düşmanı daraltmak ve en geniş ittifakı sağlamak için ortaya iki mesele çıkmaktadır:

1. Düşman kamptaki bütün çelişmeleri doğru bir şekilde tahlil etmek, baş düşmanı dikkatle tespit etmek ve diğerlerinden ayırmak, esas darbeyi ona yöneltmek.

2. Halk içindeki çelişmelerle, düşmanla aramızdaki çelişmeleri dikkatle ayırmak ve birleşebileceğimiz güçleri düşman kampa itmemek.

Birinci mesele ile ilgili olarak Mao şöyle demektedir:

> "Düşmanın iç çelişmelerinden yararlanmak ve geçici müttefikler kazanmak konusunda bu çelişmeleri patlama noktasına kadar itmek ve baş düşmana karşı düşman kampında bizimle işbirliği yapabilecek veya henüz bizim baş düşmanımız olmayan unsurlarla geçici bir ittifak kurmak ve bizimle işbirliği yapmak isteyen müttefiklere gerekli tavizler vermek, onları bize katılmaya ve ortak harekete yer almaya itmek ve sonra onları etkileyip peşlerindeki kitleyi kazanmak gereklidir". (13)

Bu siyasete uygun olarak revizyonistlerin veya faşistlerin yönetimindeki kitle örgütlerinde yaptığımız çalışmalarda alt tabakalarla birleşmeli, orta tabakaları kazanmalı, üst tabakaları bölmeliyiz.

İkinci mesele ise, halk içinde yer alan akımlarla, gruplarla ve kişilerle çelişmelerimizi dostça çözmeliyiz. Bir yandan onlara karşı ideolojik mücadele vermekle beraber, diğer yandan dostluk kurmaya ve bu dostluğu pekiştermeye önem vermeliyiz. Eleştirilerimiz ve mücadelemiz, bu amaca hizmet etmelidir.

"... sanıyorlar ki,
tıpkı 'küçük bir motorun
büyük bir motoru'
harekete geçirmesi gibi,
bir mücadele grubunun
'aktif eylemleriyle'
devrimin patlaması için
şart olan devrimci durum
suni olarak yaratılabilir.
Bunlara göre,
kapitalist toplumda
kitlelerin devrimci birikimi
her an patlamaya hazırdır.
yeter ki,
dıştan bir darbe vurulsun,
yeter ki,
bir gerilla merkezi kurulsun,
kitleler onları
otomatik olarak izleyeceklerdir.
"Devrim kitlelerin eseridir,
Onları inandırmadan,
onları hazırlamadan,
onları seferber etmeden ve
onları örgütlemeden,
devrimin zafere ulaşması
imkânsızdır."

ENVER HOCA
Revizyonizm ve
Maceracılık Yenilgiye,
Marksizm-Leninizm
Zafere Götürür!

Aydınlık yayınları, s. 66

Dipnotlar :

(1) Lenin, Bütün Eserleri, rusça baskı, cilt:XXV, s. 228' den naklen, Stalin, Strateji ve Taktikler Üzerine Aşama yayınları, s. 65

(2) Bkz. Mao Zedung, Seçme Eserler, Aydınlık yayınları, cilt II, s. 448 ve aynı cilt, s. 317. Okuyucularımızın özellikle "Siyaset Üzerine" yazısını okumalarını salık veririz.

(3) Stalin, Strateji ve Taktikler Üzerine, Aşama yayınları, s. 40.

(4) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora yayınları, s 15

(5) Stalin, Strateji ve Taktikler Üzerine, Aşama yayınları, s. 23-24.

(6) Lenin, Marks'ın Öğretisinin Tarihi Kaderi, Doğuda Ulusal Kurtuluş Savaşları, Ant yayınları, s. 80

(7) Lenin, "Sol" Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı, Sol yayınları, ikinci baskı, s. 22-23.

(8) Mao Zedung, Sağ ve Sol Sapma, Ekim yayınevi, s. 39

(9) Lenin, Parti İçinde Kitle Çalışması, Ser yayınları, s 173

(10) Mao Zedung, Seçme Sözler, Aydınlık yayınları, s 106

(11) Lenin, Örgütlenme Üzerine, Bora yayınları, s. 18

(12) Mao Zedung, Seçme Eserler, Aydınlık yayınları, cilt:II s. 431-432

(13) Mao Zedung, Sağ ve Sol Sapma, Ekim yayınevi, s. 73-74

GELECEK SAYIMIZDA
yazımızın II. bölümünü "DOĞRU EYLEM NEDİR" başlığı altında yayınlayacağız.

Revizyonizmle ittifak olamaz

Geçen sayımızda Ankara'da Liseli gençliğin mücadelesiyle ilgili bir haber yayınlandı. Haberde şöyle deniliyordu:

" 'Devrimci muhalefet', özellikle 'Halkın Kurtuluşu' dergisinin görüşlerini savunanlar dernek kurma meselesinde TKP, TSİP ve TİP revizyonistleriyle ittifak yapacaklarını açıkladılar. Toplantıya sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun etkisinde olanları da davet etmişlerdi. ... Toplantıya 'İlerici Yurtsever Gençlik' taraftarları da katıldı. " (Halkın Sesi, sayı:63)

Revizyonizmle ittifakı savunan fikirler, sadece söz konusu liseliler toplantısında ortaya çıkmamıştır. Çeşitli yerlerde, özellikle gençlik içinde bu fikirler "Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanlar tarafından yayılmaktadır.

Revizyonizmle ittifakı savunanlar, aslında sosyal-emperyalizmle ittifak aramış olurlar. Çünkü bugün yurdumuzdaki revizyonistler sosyal-emperyalizmin beşinci kolu durumundadır. Onlar, bunu gizlemiyorlar, hatta birbirleriyle bu konuda yarışmaktadırlar. Hele sahte TKP revizyonistleri, siyasi varlıklarını tamamen sosyal-emperyalizme borçlu olduklarını, Yeni Çarlar tarafından desteklenip, beslendiklerini her gün radyolarında söylemektedirler. Aslında "Halkın Kurtuluşu" dergisi de bütün bunları kabul etmekte ve yazmaktadır. Fakat bunun tam tersi bir siyaset izlenmektedir.

Revizyonistlerle ittifaktan bahsedenler, bir dost kazandıklarını mı zannetmektedirler? Aslına bakılırsa, halkın en tehlikeli düşmanlarıyla dostluk, kendini canavara teslim etmekten başka bir şey değildir.

Revizyonistlerle kime karşı ittifak yapılacaktır. "Halkın Kurtuluşu"nun görüşlerini savunanlar halkın en tehlikeli düşmanları olan revizyonizmi ve sosyal-emperyalizmi görmemektedir. Onların gözleri önyargılarla kararmıştır, Amerika'yı tek başına baş düşman ilân etmekte, MC faşistlerine karşı revizyonistlerden destek almaya çalışmaktadırlar. Peki ama böyle bir siyasetin, Rusya'nın siyasetinden, beşinci kolun siyasetinden ne farkı vardır. Yalnız Amerika'yı göreceksin, dibinden baktığın kuyunun ağzında sadece MC'yi göreceksin ve beşinci kola ittifak çağrılarında bulunacaksın. Bu siyaseti hergün sahte TKP'nin radyosu tekrarlıyor. "Halkın Kurtuluşu"nun görüşlerini savunanlar, aslında revizyonistlerle ittifak yapacaklarını söylemiyorlar, sahte TKP'nin ittifak ve birlik çağrılarına cevap veriyorlar.

Revizyonistlerle ittifak arayanlar, aslında sosyal-emperyalist ajanlarının kendilerini gizlemelerine yardımcı oluyorlar. Bugün revizyonistler, halkın Amerika'ya ve MC'ye karşı verdiği mücadele içine gizlenmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Onlar, bu mücadelelerden Rusya'nın yurdumuzda hegemonya kurması için yararlanmaya çalışıyorlar. Bu mücadeleleri kendi kontrolları altına alarak, Amerika'nın yerine Rusya'nın geçmesini sağlamak istiyorlar. "Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanlar, tutumlarıyla beşinci kolun halkı aldatmasına yardımcı oluyorlar.

"Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanların revizyonizmle uzlaşan tutumu, halka büyük zarar veren başka bir hatalarıyla birleşmektedir. Bu onların sekter ve bölücü siyasetleridir. Bugüne kadar, çeşitli kitle örgütlerindeki seçimlerde "Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanlar, revizyonistlere karşı birliği reddetmişler, ayrı listeyle seçimlere katılmada ısrar etmişlerdir. Buna iki örnek olarak, Ankara ve İstanbul'da yapılan TÖB-DER şube kongrelerini verebiliriz. Yine çeşitli kitle örgütlerindeki mücadelelerde, "Halkın Kurtuluşu"nun fikirlerini savunanlar proleter devrimcilere düşmanlık siyasetini sürdürmüşlerdi. Yine bu görüşleri savunanlar, özellikle gençlik içinde sosyal-emperyalist işbirlikçisi olmayan Devrimci Gençlik Dergisi taraftarları gibi yurtsever akımları esas düşman alma siyaseti izlemişlerdir.

Bugün devrimcilerin önünde duran görev kırk milyonluk halkımızı, sosyal-emperyalist tehdide karşı birleştirmek olduğu halde, sosyal-emperyalistlerin ajanlarıyla ittifak arayanların bu tutumları tam anlamıyla bölücülük olmaktadır. Devrimcilerin görevi yurdumuzun kapılarını sosyal-emperyalistlere kapalı tutmaktır. Fakat "Halkın Kurtuluşu"nun görüşlerini savunanlar halkın mücadelesine milli hainleri davet etmektedirler.

"Halkın Kurtuluşu"nun görüşlerini savunanlara yöneltttiğimiz bütün bu eleştiriler, "ama onlarla mitingde beraber yürümeyecek miyiz?", "Onlar bizim hazırladığımız protesto metinlerine imza atarsa ne olacak?" şeklindeki cevaplarla geçiştirilmektedir. Devrimci gençler arasında yapılan tartışmalı toplantılarda, eleştiriler karşısında bu cevap verilmiştir. Unutmamalıyız ki, revizyonist örgütlerin de tabanında yurtsever insanlar bulunabilir. Halkın yararına eylemlere katılanlar arasında, revizyonist örgütlerin üyeleri, revizyonizmden etkilenmiş pek çok kişi de vardır. Onların, düşmanını doğru seçen eylemlere katılması iyidir. Fakat bu başka bir şeydir, revizyonizmle ittifakı savunmak bambaşka bir şey! Revizyonist örgütlerin tabanındaki unsurları, revizyonizmle ittifakı savunarak kazanamayız. Tam tersine bu tutum, revizyonizmin bizi kazanmasını ifade eder. Meselemiz uzun süreli siyasi iktidar mücadelesinde tecrit edeceklerimiz, ittifak yapacaklarımız, dostlarımız, düşmanlarımız kim, bunu tesbit etmektir. Çeşitli siyasi güçlerin mevzilenişini tayin etmektir. Mesele budur. "Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanlar, yalnızca Amerikayı ve MC'yi baş düşman alarak, revizyonistlerle ve sosyal-emperyalistlerle beraber bir devrim yapmayı hayal etmektedirler. Dünya devrimini ve Türkiye devrimini felâkete sürükleyecek olan siyaset, bu siyasettir.

"Halkın Kurtuluşu" taraftarları ise, dünya ve Türkiye devriminin meseleleri üzerinde ciddiyetle durmadan, yanlış siyaseti uygulamakta ısrar etmektedirler. Onlar, ilkesiz bir güç toplama anlayışı içindedirler. Revizyonistlerle uzlaşma siyasetlerinin bir nedeni de budur.

"Halkın Kurtuluşu" dergisinin görüşlerini savunanların hataları en başta sosyal-emperyalizm meselesini kavramamalarında yatmaktadır. Gerçi onlar, sosyal-emperyalizm meselesini kavradıklarını söylemektedirler. Fakat, "Sosyal-emperyalizm", "iki süper devlet" gibi terimleri kullanmak, bu meselelerin kavrandığını ortaya koymaz. Bugün bu terimler pek çok devlet adamı, siyasetçi, yazar tarafından, hatta bazı Sovyet yanlıları tarafından da kullanılmaktadır. Fakat, ortak terimler kullanılmasına rağmen siyasetler değişik olmaktadır. Ayrıca, Rusya'nın sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu kabul etmek de, başlıbaşına ona karşı doğru bir mücadele verilmesine yetmez.

Son olarak şunları söylemek istiyoruz: sosyal-emperyalizm ve ajanları bütün yurtseverlerin, bütün devrimcilerin düşmanıdır. Bugün kendisine ittifak çağrıları yapılan revizyonistler, yarın fırsatını bulduklarında bütün devrimci ve yurtseverleri bugünkü iktidardan daha da zorba bir diktatörlükle ezeceklerdir.

Bugün Türkiye'de ittifak yapılamayacak olan bir numaralı akım revizyonizmdir.

"DOĞRU BİR SİYASET İZLERSEK FAŞİST İŞGALLER KIRILACAKTIR"

Geçtiğimiz aylar boyunca süren faşist saldırılar özellikle Üniversite gençliğine yönelmekte, öğrencilerin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü yok edilmekteydi. Faşist saldırıların en yoğun olduğu ve faşistlerin bazı başarılar da kazanabildikleri Ankara'da pek çok fakülteye devrimci ve yurtsever öğrenciler girememekteydi. Son aylarda Ankara gençliği, okulların faşistlere karşı savunulması, faşist işgallerin kırılması ve öğrenime açılabilmesi için mücadeleye atıldı. Devrimciler bu mücadelede doğru bir eylem çizgisi uyguladılar, son yıllarda içine düşülen maceracı hatalardan titizlikle kaçındılar. Bu mücadelenin ilk ürünleri olarak Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve Yüksek Okuluyla, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'ni işgal eden faşistler önemli ölçüde geriletildi. Aşağıda öğrencilerin dergimize yolladıkları ve gençlik mücadelesinin tecrübelerini anlatan iki mektubu yayınlıyoruz.

ADMMA-YO YURTSEVER GENÇLİĞİN KALESİ OLACAKTIR

Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi faşistlerin geçen seneden beri saldırılarını yoğunlaştırdığı okullardan biridir. ADMMA YO'da okuyan 17 bin öğrenciyi faşizmin kölesi haline getirebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bunlara rağmen ADDMA'nın yurtsever öğrencileri kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyor.

1975-76 döneminin açılmasıyla birlikte faşistlerin saldırıları daha da yoğunlaştı. Polislerden destek alan ve Maltepe'deki Ülkü Ocaklarını üs olarak kullanan faşist komandolar defalarca yurtsever öğrencilere saldırılar düzenlediler. Faşist iktidarın hizmetinde çalışan okul yönetimi okulu defalarca kapatarak gençlik kitlesini dağıtma plânlarına alet oldu. Böylece bir avuç faşist, polisten aldığı destekle ADMMA-YO' nu işgal etti.

Okulumuzun yurtsever öğrencileri faşist işgale boyun eğmedi. Bütün yurtsever ve devrimciler devamlı okula giderek faşist işgali kırmak için mücadelemizi sürdürdük. Son olarak faşistlerin saldırısıyla karşılaştık. Polisin bizleri bölmesine ve faşistlerin sopalı, zincirli, bıçaklı saldırısına rağmen kararlılığımızı göstererek saldırıyı püskürttük ve gerekli cevabı verdik. Faşist işgalin kırılması yönünde böyle bir gelişmenin olması üzerine okul yönetimi tatil kararını açıkladı. Okulda beş hafta bile ders yapılmamasına rağmen, 10 hafta ders yapıldı diye gösterilerek imtihanlar yönetmeliğe aykırı bir şekilde başlatıldı.

Devrimciler olarak imtihanlar karşısında şöyle bir siyaset izlenmesi gerektiğini savunduk: Bizim acil meselemiz okuldaki faşist işgalin kırılmasıdır. Yani can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için mücadele etmektir. Bunu sağlamadan demokratik üniversite mücadelesini yürütemeyiz. İmtihanların yasa dışı ve anti-demokratik niteliğine rağmen gençlik kitlelerinin öğrenim özgürlüğünden yana olduğumuzu kanıtlamak ve faşist işgali meşrulaştırmamak için imtihanlara girmeliyiz. Ancak imtihanların yasa dışı olduğunu ve bizim her şeye rağmen öğrenim özgürlüğünden yana olduğumuzu kitlelere kavratmak için geniş kamuoyu çalışması yapmalıyız. İki süper devletin işbirlikçileri dışında herkes bu mücadelede birlik olmalıdır.

İmtihanları boykot konusunda bir iki zayıf ses çıkmasına rağmen bütün yurtsever ve devrimciler imtihanlara girme konusunda birleştiler. İmtihanlar aynı zamanda devrimcilerin gençlik kitlesiyle bağlarını sıkılaştırmak için bir fırsat olacaktı. Aynı zamanda imtihanların anti-demokratik niteliğinin teşhiri için Danıştaya dava açıldı. Afiş, bildiri ve basın toplantılarıyla kamuoyu çalışması yapıldı.

İmtihanlar 21 Haziran günü başladı. İlk gün toplu halde okulun önüne gelerek o gün imtihana giren arkadaşlarımızı gönderdik. Kapının önündeki sağdan soldan toplama faşistlerin saldırıya kalkışmalarına rağmen kararlı tavrımızla okulumuzu onlara terketmeyeceğimizi gösterdik. Daha sonraki günlerde de gün de 4 sefer yapılan imtihanlara arkadaşlarımızı toplu halde gidip gelmeye devam ettiler. Maltepe Ülkü Ocaklarını üs olarak kullanan faşistler imtihandan çıkan arkadaşlarımıza defalarca saldırdılar. Evlatlarıyla birlikte okula gelen ana-babalara küfür ederek tartakladılar. Son yaptıkları silâhlı saldırıda bir boyacı ile yaşlı bir kadını yaraladılar. Bütün bu saldırılara karşı kararlı bir şekilde direndik. Bizim kararlı tavrımız faşistleri geriletti. Okulun içinde bizde olan insiyatif yavaş yavaş okul çevresinde de elimize geçmeye başladı. Mücadelemizle faşist işgalin kırılması yönünde başarılar sağladık. Eylülde okulumuzun açılmasıyla birlikte yurtsever öğrenci kitlesiyle birleşerek bir avuç faşisti tecrit edeceğimize inanıyoruz.

Mücadelemiz teslimiyetçiliği, savunan revizyonistleri tecrit etti. Mücadele içinde geçen senelerdeki hatalarımızı ve gençliğin akademik taleplerivle siyasi mücadeleyi birleştirme konusundaki zaaflarımızı daha iyi kavradık.

Faşist işgale karşı mücadele bütün yurtsever ve devrimcileri birleştiren bir etken oldu. Okulumuz açısından bu çok önemli bir gelişme taşımaktadır. Biz özellikle devrimci gençliğin birliği konusunda çok önceden önerilerde bulunmuştuk. Okulumuzun dernek seçimlerinde devrimcilerin ortak bir listede iki süper devlete ve faşizme karşı birleşmelerini istemiştik. Ancak "Halkın Kurtuluşu"ndan arkadaşlar çeşitli bahanelerle birliğe yanaşmadılar ve ayrı bir liste çıkarttılar. Biz seçim gününe kadar arkadaşlara birliği önerdik. Ancak arkadaşlar birlikten yana olmayan tutumlarını devam ettirdiler. Bu tutumların Devrimci Yükseliş I ve Devrimci Yükseliş II bildirileri ile teşhir ettik. Bütün devrimcilerin, bütün yurtseverlerin iki süper devlete ve onların işbirlikçilerine karşı birliği için mücadele edeceğiz.

İki süper devlete ve faşizme karşı mücadelede Metin Arıkan'ı, Mustafa Sargın'ı, Burhan Barın'ı ve Sami Ovalıoğlu'nu şehit veren bizler, ADMMA-YO'nu faşistlere bırakmayacağız.

Bir Grup ADMM-YO Öğrencisi

DTCF'DE MÜCADELE SÜRÜYOR

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencileri tarafından okuldaki faşist işgal ve polis-faşist işbirliğini protesto eden bir basın bülteni yayınlandı. Bültende öğrenim yılı başından beri polisin ve faşistlerin, iş birliği halinde öğrenim özgürlüğünü engellendiği belirtilmekte ve devamla şöyle denmektedir:

"Bu olaylar yıl sonu sınavlarına dek sürdü. Sınavların başladığı tarih olan 14 Haziran 1976 günü, okula 300 kişilik bir kitle ile gidildi. Bu hareket daha ilk günden faşistlerin insiyatifini kırmayı başardı. Gide rek bu kararlı, bilinçli hareketin sürdürülmesi faşistlerin insiyatifle rini iyice yitirmelerine, çaresizliğe düşmelerine neden oldu. Tüm DTCF öğrencileri hareketlerini sürdürme nin bilincinde olup sonuna kadar götürmeye kararlıdırlar.

Bu deneyimizin tüm ilericilere yararlanacakları bir örnek olmasını diliyoruz ve vurguluyoruz ki kitlelerin birliği faşizmi her geçen gün biraz daha geriletecek ve bu güç birliği karşısında mücadelemiz başarıya ulaşacaktır. Tüm okulların bir an önce aynı örgütlü eyleme ulaşması gerekmektedir. Kitlelerden kopuk bir avuç faşist milisin ilerici yurtsever öğrencilerin okuma özgürlüğünü kısıtlamasına izin verilemez, verilmeyecektir.

YAŞASIN DEMOKRATİK VE ÖZERK ÜNİVERSİTE KAVGAMIZ!
YAŞAŞIN DTCF'Lİ YURTSEVERLERİN BİRLİĞİ!

Teksif

Adana Yeşiloba Şubesi seçimlerinde faşist zorbalık

"kadın erkek bütün işçi bir olsun patroncu sendikacılar defolsun"

"jandarma sırtını patrona dayamış namlular işçiye dönük"

11 Haziran'da, Türk-İş'e bağlı Adana Teksif Sendikasının Yeşiloba Şube Kongresi için delege seçimleri yapıldı. Teksif'in gerici yöneticileri baskı ve tehditlerle adil bir seçim yapılmasını engellediler. 38 oy farkla kendilerinin seçimi kazandıklarını ilan ettiler.

Adana'da bulunan Teksif'e bağlı tekstil fabrikaları dört şube arasında bölünmüştür. 10 ay önce Adana'nın en büyük fabrikalarından olan Teksa ve Mensa, Adana Şubesinden ayrılarak, Yeşiloba Şubesine bağlandılar. Teksif Adana Şubesi Sekreteri, patron adamı Abdullah Esen Genel Merkez tarafından Şube Başkanı olarak atandı.

4 yıl önce açılan, Sabancı Holding'e ait Teksa fabrikasında 1200, İbrahim Tekin'e ait Mensa fabrikasında ise 600 işçi çalışır. Teksa'da çalışan işçilerin yüzde 70'i kadındır. Teksa fabrikasında ilk defa 8 ay önce, işten atılan bir işçinin geri alınması için direniş yapıldı. Bu direniş sırasında Yeşiloba Şube Başkanı Abdullah Esen'in patron uşağı yüzü iyice açığa çıktı. Sendika yönetimine muhalefet eden işçiler, patron tarafından cezalandırılmaya başlandı. İşçiler kitle halinde hem patrona hem de sendika yönetimine karşı mücadeleye başladılar. Tepeden inme bir şekilde sendika yönetimini gaspeden Abdullah Esen'in devrilmesi ve seçimlerin yapılması için işçiler imza toplamaya başladılar. İşçiler 7 ay boyunca bildiriler yayınlayarak, toplantılar tertipleyerek bunun propagandasını yaptılar. İşçilerin kararlı mücadelesi sonunda Genel Merkez seçime gidilmesi kararını almak zorunda kaldı. Seçim kararı alındıktan sonra baskılar iyice arttı. Abdullah Esen adamlarıyla birlikte işçileri yıldırmaya çalıştı. Buna alet olmayan bir kadın temsilci önce temsilcilikten, daha sonra da patronun yardımı da sağlanarak işten atıldı.

Faşist sendikacıları protesto eden bir grup işçi

Bütün bu baskılara rağmen işçiler mücadelelerine devam ettiler. Seçimden bir hafta önce yapılan toplantıya 70'i kadın olmak üzere 300 işçi katıldı. Baskılar daha fazla işçinin katılmasını önledi. Çukurova'da ilk defa kadın işçilerin aktif olarak mücadeleye katılmaları önemli bir adımdı.

Seçim öncesi, sendikanın adamları bağıra bağıra propaganda yaparken, işçilerin fısıltıyla konuşmaları suç sayılarak yasaklandı. Bir işçi arkadaş sendikanın zorbaları tarafından fabrikadan çıkarılıp tarlaya çekilerek dövüldü ve işten atılmakla tehdit edildi. İşveren temsilcisi idare amiri MHP milletvekili adayı İsmet Malgir evleri dolaşarak işçileri tehdit etti. Personel müdürü gericilerin oy pusulalarını dağıttı.

Seçim günü patron ve gerici Teksif yöneticileri zorba yüzlerini gösterdiler. Seçim sandıklarının fabrika içinde olması, patronla işbirliği yapan gerici sendikacılara işçiler üzerinde baskı yapma imkanı yaratıyordu. Nitekim öyle oldu. Yıllarboyu işçi sınıfının mücadelesini bastırmada kullanılmış ve denenmiş usuller bu seçim mücadelesinde de kullanıldı. Ankara'dan Teksif Genel Merkezi adına gelen ve "sosyal-demokrat", "tarafsız" görünmeye çalışarak işçileri aldatmaya çalışan Bilâl Şişman gerici zorbaları destekledi.

Seçim günü, geceden içeri doldurulmuş parayla tutulmuş adamlar ve Abdullah Esen'in ailesi oy kullandılar. Seçimin, işçilerin her gün fabrikaya girip çıkarken, giriş çıkış saatlerini gösteren saat kartlarıyla yapılması çeşitli hilelerin yapılmasına sebep oldu. Aynı kartla iki üç defa oy kullanıldı. Oy kullanma hakları olduğu halde, o gün izinli olanlar ve çıkışı verilmiş olanlar fabrikaya sokulmadı, girmelerini engellemek için fabrikanın önüne jandarma ve polis getirildi. Yine de seçimi kaybedeceğini anlayan sendikacılar, işçilerin üstlerini zorla arayarak, tehditle muhalefetin oylarını aldılar ve kendilerinin oylarını verip sandık başına gönderdiler. İçeriye alınmayan işçiler fabrika önünde toplandı. Muhalefete önderlik eden işçiler içeri alınmadı. Patronun gönderdiği biralarla serinleyen jandarma komutanı işçilerin içeri girmesini önledi. Bir işçi arkadaş şöyle dedi: "Jandarma sırtını patrona dayamış, namlular işçiye dönük" Teksa işçilerinin mücadelesini desteklemek için Bossa, Paktaş ve diğer fabrikaların işçileri ve devrimciler fabrikanın önünde bekleyen işçilerle birleştiler. "İşçiler sendika yönetimine", "baskı ve zorbalığa son", "Kadın erkek bütün işçi bir olsun, patroncu sendikacılar defolsun", yazılı pankartlar taşıdılar ve "kahrolsun faşizm", "katil iktidar" gibi sloganlar attılar. Bu olay Çukurova'da işçi dayanışmasının güzel bir örneği oldu. Servis otobüsleriyle gelip içeri giren işçilerin çoğunluğu muhalefet lehine tezahürat yapıyordu. Otobüslerin camları, "sendika-işveren işbirliğine son", "baskı ve zulme paydos", "işçiler sendika yönetimine" yazılı pullarla donatılmıştı. Akşama doğru seçim sonuçları açıklandı. Muhalefet 38 oyla kaybetmişti. İşçiler bu sonucun hile ve zorbalıkla alındığını haykırarak gerici sendikacıları lanetlediler. "Kahrolsun faşizm", "katil iktidar" sloganlarını attılar.

İşçiler, hemen harekete geçtiler. İki gün içinde 420 imza toplayarak seçimin yenilenmesi veya olağanüstü kongreye gidilmesi için Genel Merkeze başvurdular. Ayrıca seçimlerde yapılan yasa dışı, tüzük dışı hile ve baskıları, zorbalığı açıklayan bir yazıyı da Genel Merkeze gönderdiler. İşçileri yıldırmak ve mücadeleden vazgeçirmek için yine tehditler ve işten atmalar başladı. İki hafta içinde 10 kadar işçi atıldı. İşgüvenliğini sağlamak, işten atılmaları durdurmak bugün işçilerin en önemli meselesidir. Çünkü yakında yeniden seçim yapılsa bile o zamana kadar yine birçok işçi atılacak, birçoğu tehdit edilecek ve bunlara engel olunamazsa seçimi yine gerici zorbalar alacaktır.

Son olaylardan sonra Genel Merkezin gerici sendikacıların ve patronların yanında ve arkasında olduğu daha da iyi görüldü. Son seçimde Genel Merkezin temsilcisi Bilâl Şişman'ın ilerici muhalefetin kazanmasını engellemek için patron uşağı Abdullah Esen ile el ele çalıştığını gösterdi.

Seçim yenilgisinden sonra işçiler arasında TİP revizyonistleri tarafından "DİSK'e geçelim, Teksif'te mücadele verilmez. Tek çıkar yol DISK'e bağlı Tekstil'e üye olmak" şeklinde fikirler yayılmaya çalışıldı. Bu fikirleri yaymaya çalışanların daha önce seslerini çıkarmayıp, tam da yenilgi üzerine seslerini yükseltmeleri dikkat çekicidir. Onlar bir anlık kızgınlık ve öfkeden, yenilgi nedeniyle doğacak en ufak bir yılgınlıktan faydalanıp parsa toplamak istiyorlar. Bu propagandaya karşı etkili bir şekilde mücadele edilmelidir. DİSK'e geçmek bir kurtuluş olamaz. Zira DİSK'in başında da işçi düşmanı ve halk düşmanı gericiler var. Onlar da Türk-İş'in başındakiler gibi sırtlarını bir emperyalist devlete dayamışlardır. Türk-İş'in gerici sendikacıları Amerikaya dayanırken, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu da DİSK içine sızmıştır. İşçi sınıfının mücadelesi ikisine de karşıdır.

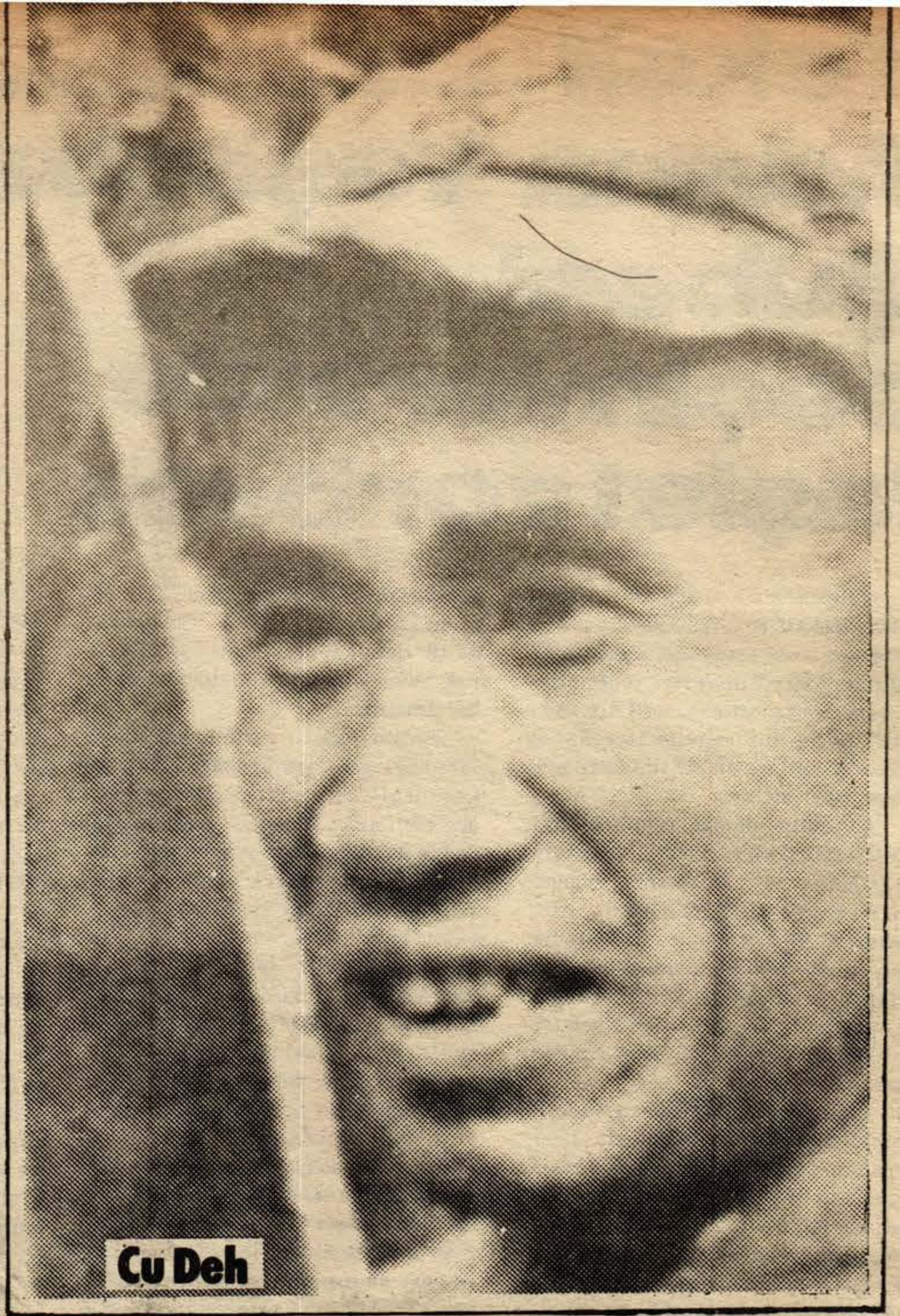
Gerici patron uşağı sendika yönetimine karşı, SENDİKA DEMOKRASİSİ, HÜR VE DEMOKRATİK SEÇİM, İŞ GÜVENLİĞİ, DEVRİMCİ İŞÇİLERİN SENDİKA YÖNETİMİNE GELMESİ için mücadele veren TEKSA ve MENSA işçileri yalnız değildir. Onların mücadelesi bütün Çukurova işçilerine örnek oluyor ve destek görüyor. Teksa işçileri karşılarındaki güçlü düşmanı altetmek için kendi birliklerini sıkıca kurmalı ka rarlı mücadeleye hazır olmalı, diğer fabrikalardaki işçi kardeşleriyle birleşmelidir. DİSK üyesi ve Türk-İş üyesi işçiler birbirinin mücadelesini desteklemeli, gerici yönetimleri yıkmalıdır.

CU DEH'İ Anma Konuşması

Hua Guo-feng

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Başkan Yardımcısı ve Çin Devlet Konseyi Başkanı HUA GUO-FENG'in 11 Temmuz 1976 günü Pekin'de Halk Toplantılar Sarayında düzenlenen CU DEH'i anma töreninde yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

Cu Deh

Bugün biz en derin bir üzüntüyle, Çin Komünist Partisi'nin seçkin üyesi, Çin halkının büyük devrimci savaşçısı ve proleter devrimcisi, tüm halkımızın sevgisini ve saygısını kazanmış Parti, Devlet ve Ordu yöneticisi Cu Deh yoldaşı anıyoruz.

Cu Deh yoldaşın hayatı, Komünizm davası uğrunda mücadele eden ve devrimi sürdürmede ısrar eden bir insanın hayatıdır. Cu Deh yoldaş Partiye ve halka sadık kalarak, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini uygulamak, Çin halkının kurtuluş davasına ve Komünizm davasına zafer kazandırmak uğrunda mücadele etmiş ve hiç nefsini düşünmeksizin bütün hayatını adamıştır. Cu Deh yoldaş, Başkan Mao'nun önderliğinde yeni halk ordusunu inşa edip geliştirmek; devrimci destek üslerini kurup genişletmek; emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin gerici hakimiyetini yıkıp, yeni demokratik devrimi zafere ulaştırmak; ülkemizin devrimci iktidarını kurup, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak; sosyalist devrim ve inşa davasını geliştirmek uğrunda Parti ve halk için ölmez yararlılıklar yapmıştır. Onun ölümü tüm Parti, tüm Ordu ve tüm halkımız için büyük bir kayıptır. Tüm Partimiz, tüm ordumuz ve tüm halkımız Cu Deh'i derin bir üzüntüyle anmaktadır.

Cu Deh yoldaş, geçmiş yıllarda Sun Yat-sen başkanlığındaki ordunun bir üyesi olarak 1911 Devrimine katılmış, emperyalizme ve feodalizme karşı, parlak devrimci zaferler kazanmıştır. 1915 yılında Yunnan eyaleti'nde Yuan Şih-kay'a karşı düzenlenen ayaklanmaya katılmıştır. Mücadelede Marksizm-Leninizmi adım adım kabul etmiştir. 1922 yılında ÇKP'ye alınmıştır. Bundan sonra Partinin önderliğindeki devrimci faaliyete aktif olarak girişmiştir. 1927 yılında Çan Kay-şek devrime ihanet ettikten sonra, Cu Deh yoldaş 1 Ağustos Nançang Ayaklanmasının yönetimine katılarak, ayaklanan birlikler 9. Ordusunun Komutan yardımcılığı görevini yürütmüştür. 1928 yılında Nançang ayaklanmasına katılan birliklerin bir kısmı, O'nun yönetiminde Kuvantung'da bir ayaklanma daha düzenlemiş ve o zaman Çinkang dağlarında bulunan Mao Zedung yoldaşın birliklerine katılmışlardır. Çin İşçi ve Köylü Kızılordusunun 4. Kolordusu kurulduktan sonra Cu Deh yoldaş komutan olmuştur. Bundan sonra Mao Zedung yoldaşın önderliğinde ve Mao Zedung yoldaşın ordu inşa etme çizgisinin ışığında Cu Deh yoldaş, halk ordusunun kurulup, geliştirilmesinde ve devrimci destek üslerinin inşa edilip, güçlendirilmesinde olumlu katkılarda bulunmuştur. 1930 yılından itibaren Cu Deh yoldaş sırayla Çin İşçi ve Köylü Kızılordusu'nun 1. Ordu Tümen Komutanlığı, 1. Cephe Ordusunun Başkomutanlığı, Çin İşçi ve Köylü Kızılordusu Başkomutanlığı ve Çin Sovyetleri Askeri Komitesi Başkanlığı görevlerini yapmıştır. 1934'de 12.500 kilometrelik "Uzun Yürüyüş"e katıldı. "Uzun Yürüyüş" sırasında Çang Kuo-tao'nun Kızılorduyu parçalamak ve Partiye ihanet etmek eylemlerine karşı kesin bir mücadele vermiştir. 1937'de Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı başladığında, 8. Hareket Ordusu Baş komutanı ve İkinci Devrimci İç Savaş döneminde Çin Halk Kurtuluş Ordusu Başkomutanı olmuştur.

1949'da Çin Halk Cumhuriyeti kurulduktan sonra, Merkezi Halk Hükümetinin Başkan Yardımcılığına seçilmiş, Merkezi Halk Hükümetinin Askeri Komitesi Başkan Yardımcılığına ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu Başkomutanlığına atanmıştır. Cu Deh yoldaş, 1950'den sonra Çin Milli Halk Meclisinde ÇHC Başkan Yardımcılığına seçilmiş, Milli Savunma Komitesinin Başkan Yardımcılığına atanmıştır. İkinci, Üçüncü ve Dördüncü Milli Halk Meclisi Kongrelerinde Cu Deh yoldaş, Daimi Komite Başkanlığına seçilmiştir.

Cu Deh yoldaş, 1930 Eylül'ünde toplanan ÇKP'nin 6. Merkez Komitesinin 3. Genel Oturumunda Merkez Komitesi Yedek Üyeliğine seçilmiştir. 1934 Ocak ayında yapılan ÇKP'nin 6. Merkez Komitesi'nin 5. Genel Oturumundan beri Merkez Komitesi üyesi, Merkez Komitesi Siyasi Büro su üyesidir. Partimizin 7. Merkez Komitesinin 1. Genel Oturumunda Merkez Komitesi Sekreterliğine ve üyeliğine getirilmiştir. Partinin 8. Merkez Komitesinin 1. Genel Oturumunda Merkez Komitesi Siyasi Bürosu Daimi Komitesi üyeliğine ve Merkez Komitesi Başkan Yardımcılığına seçilmiştir. Partinin 10. Merkez Komitesi'nin 1. Genel Oturumunda Merkez Komitesi Siyasi Bürosu Daimi Komitesi üyeliğine seçilmiştir.

Onlarca yıl içinde Cu Deh yoldaş, yeni demokratik devrim ve sosyalist devrimde, memleket içindeki ve dışındaki sınıf düşmanlarına karşı mücadelede Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini kesinlikle uygulayarak, yiğitçe ve sebatkarca mücadele etmiş, tüm Partiye, tüm Orduya ve tüm ülke halkına örnek olmuştur.

Biz Cu Deh yoldaşı yas içinde anarken, onun devrimi sürdürmekan layışını öğrenmeliyiz. O, her zaman Partiye ve halka sadık kalmış; Marks Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerini ve Başkan Mao'nun eserlerini gayretle öğrenmiş, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini kesinlikle uygulamış, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek üzerinde direnmiş, yüce Komünizm ülküsünün gerçekleşmesi uğrunda ömrü boyunca mücadele vermiştir. Biz O'nun zafer için kesinlikle ve cesaretle mücadele etmek şeklindeki devrimci zihniyetini, halka bütün kalbiyle hizmet etmek şeklindeki yüce duygularını ve O'nun proletaryaya özgü karakterlerini öğrenmeliyiz.

Çin halkının büyük proleter devrimcisi Cu Deh yoldaş aramızdan ayrılmıştır. Biz üzüntümüzü kuvvete dönüştürerek, başta Başkan Mao olmak üzere Parti Merkez Komitesinin önderliğinde sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramada, Partinin temel çizgisini izlemede, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmede ısrar etmeli, Deng Siao-ping'in karşı-devrimci revizyonist çizgisini eleştirmek ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgârı geri püskürtmek uğrundaki büyük mücadeleyi derinliğine sürdürmeliyiz.

Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferlerini sağlamlaştırıp geliştirmek, tek bir vücut gibi birleşerek proletarya diktatörlüğünü kuvvetlendirmek, revizyonizme karşı çıkmak ve revizyonizmi önlemek, ülkemizi modern ve güçlü bir ülke olarak inşa etmek ve Komünizm davasına zafer kazandırmak uğrunda mücadele etmeliyiz.

Daha büyük zaferler kazanmak uğrunda birleşelim.